

STOJVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvezčer, izmahi nedelje in praznike, ter valja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele na vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano bres pošiljanja na dom na vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuja dežele toliko več, kolikor postojata zarašča.

Za oznaniila plačuje se od štiristopne petih vrst po 6 kr., če se označilo jedenskrat tukaj, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvolje frankirati. — Rokopisi se ne vradojo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravljanju naj se blagovoljno posiljati naročnike, reklamacije, oznaniila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi Božičnih praznikov izide prihodnjii list v ponedeljek, dne 28. decembra 1896.

Vabilo na naročbo in sodelovanje.

Novo leto se bliža. Še nekaj dni, in "Slovenski Narod" nastopi trideseto leto svojega življenja, trideseto leto svojega bojevanja za narodne in politične pravice Slovencev, za njih gospodarsko in duševno napredovanje. V vseh teh letih je "Slovenski Narod" vedno stal v prvi vrsti mej slovenskimi časopisi in si pridebil ugleda in veljave tudi zunaj slovenskih mej.

Dolgo vrsto let je rodoljubna požrtovalnost vzdrževala "Slovenski Narod". V zadnjih letih se je končno število naročnikov tako pomnožilo, da je listu gmotni obstanek popolnoma zagotovljen.

Obstanek in razvoj našega, v središču Slovenije izhajajočega lista je za vse Slovence največjega pomena, posebno v sedanjih časib. Brez dnevnika, katerega vodi in podpira nezavisa inteligenca, brez lista, ki hoče in je v stanu, ozirati se jedino le na koristi celokupnega naroda in s tem smotrom vplivati na politični in socijalni razvoj, brez glasila, katero je vrhu tega gmotno dobro podprt, se danes nič ne opravi. Zlasti v bližnji prihodnosti čakajo "Slovenskega Naroda" velike naloge.

Političen položaj je tak, da pride najbrž do premembe sedanjega sistema. Vlada obeta, da poskusi dejansko rešiti narodnostno jednakopravnost. Ako se to zgodi, rešila se bode zajedno politična usoda slovenskega naroda za dolgo vrsto let. Tu bodo "Slovenskemu Narodu" izpolnjevati vlevažno naložo, da bode zastopal zahteve in želje ter potrebe slovenskega naroda, tako napram vladu, kakor napram poslancem.

A še drug boj se najbrž nameže v bližnji prihodnosti. Reakcija se hoče utihotapiti v državno življenje, tista vsakemu kulturnemu in političnemu napredku sovražna reakcija, katera je v minolih stoletijih dušila narod slovenski in je bila največ kriva, da je spal in umiral. Politična in duševna svoboda sta najvitalnejšega pomena za naš narodni napredok, brez nje, je napredovanje nemogoče. A

prav v tem oziru bode moral "Slovenski Narod" najbolj odbijati napade na svobodo, svest si, da so vsi omikanji in razsodni Slovenci na njegovi strani.

Tuli še na drugi strani je pričakovati velikih dogodb. Socijalna vprašanja silijo s čedalje večjo močjo na dan in stvarajo vedno večje nasprotje meje posamičnimi sloji. "Slovenski Narod" bodo v tem oziru z jednako ljubezno in unemo branil opravičene težnje vseh ljudskih slojev, skušal zlasti pomagati zatiranim do večje socijalne in politične veljave, ne da bi preziral pri tem potrebe naroda kot celote.

Vsestranske borbe nas torej čakajo, a prav v teh bojih treba slovenskemu narodu listu, kateri bo vsak dan opozarjal na razne nevarnosti, ki prete obstaju in idejalom našega naroda izven ožje domovine in tudi v njej sami, ki bodo skušali dajati prava navodila v raznih vprašanjih, da se slovensko ljudstvo duševno in gmotno okrepi ter kot slovenski in slovanski narod vztraja do zmage v neizogibnem boju.

Ukrenili smo, kar je bilo možno, da bo "Slovenski Narod" v prihodnjem letu v še večji meri izpoljujeval ravnokar označene dolžnosti. Pre skrbljeno je, da bo prinašal najnovejše vesti iz domovine in tujih krajev, tako politične, kakor druge, ter sploh obveščal občinstvo o vseh dogodbah kar najhitreje, zlasti potom posebnih, izvirnih brzjavk; preskrbljeno je, da bodo prinašali vodilne članke o vseh važnejših političnih dogodbah in zlasti točna poročila iz zakonodavnih zastopov, vrhu tega pa tudi socialne in narodno-gospodarske razprave. Prav tako bodo prinašali "pod črto" izvirne povedi, prevoda boljših slovenskih del, kritike, poučne spise, sploš, kar je čitateljem v zavavo in narodno prosveto.

Čudežev seveda tudi naš list ne more delati, a kar je mogoče storiti s skromnimi dohodki, kateri ima list na razpolago, storilo se bo vse. Nadaljni razvoj in večji upliv lista je pa odvisen od duševne in gmotne podpore, katero bodo dobivali iz naroda.

In tu naj spregovorimo odkrito besedo zastrand sodelovanja. Silno veliko se zahteva uprav od

našega lista. Zlasti nekateri bi radi, da bi bil vsem vse, bolj raznovrstni in zanimiv, kakor bogisgavedi kak drugi dnevnik. Ne pomislijo pa, da v naših razmerah sotrudništvo ne more biti tako organizованo, kakor bi bilo želeti. Stalnih izvirnih poročil o razmerah po posameznih pokrajinih naše domovine, katerih z nami vred pogreša marsikdo, se niti ne da prisrbeti, kamo li, da bi mogli izbirati. Prav tako ni lahko dobiti rednih obdelovalcev jedne ali druge politične, gospodarske stroke, kakor bi bilo zares treba. List tukaj trpi pod tem, da je v naši inteligenci še mnogo, mnogo premalo zanimanja in resnega proučevanja politično socijalnih in gospodarskih konkretnih vprašanj. Ako bi bilo to drugače, tedaj bi "Slovenski Narod" tudi v tem pogledu veliko bolj zadostoval, ne tajimo, opravičenim zahtevam. Zategadelj bodo posebno radi cdpirali predale našega lista zlasti takim razpravam. Hvaležni pa bodo tudi za dopise o stvarih, bolj splošnega zanimanja vrednih, ne manj takisto za informacije, katero uredništvo danes ali jutri dumbo hedijo. Le z združenimi močmi mnogih protovoljnih sotrudnikov in dopisnikov bodo nam močne list držati v občezanimivem in naprednem tisu. Slovenska inteligencia se tedaj izvoli zavedati tudi tu svojih dolžnosti!

"Slovenski Narod" bodo po novem letu imel po večkrat na teden prilogo, da bo zamogel obelodaniti obilno gradivo, katero je bilo treba do sedaj čestokrat odkladati po ves teden, in sploh še točneje in bolje kakor doslej izvrševati svojo nalogu. V pokritje troškov pa treba ne samo, da mu ostanejo zvesti vse dosedanje naročniki, nego, da dobri tudi novih. Prosimo tedaj vse svoje naročnike in somišljenike, naj nam ostanejo zvesti tudi v novem letu in naj vsak v svojem krogu skrbi, da dobri list novih naročnikov. Posebno naj gledajo, da bodo naročeni javni lokali na list, ker se tam z listom seznanijo ter ga bero tudi tisti, ki ga doslej še ne pozna.

Dasi bodo troški za list prihodnja leto še znatenjši, ostane naročnina nespremenjena.

Bog in narod!

Lastništvo in uredništvo "Slovenskega Naroda".

V drugem nadstropju visoke, štirinadstropne hiše se vidijo razsvitljena okna, ki zro na magistratni park. Zastori niso spuščeni, in vsak trenotek se prikaže ob oknu človeška senca.

Sredi velike sobe stoji krasno, bogato okičeno, z lesketajočimi in bliščecimi zvezdicami, svetlimi kroglicami, "srebrnimi in zlatimi kodri", s sladčicami, cvetlicami in drugimi najraznovrstnejšimi okraski navešeno božično drevo. Nebroj raznobavnih svečic brli na njem in se lesketa v svetlih, gladko brušenih okraskih. Pod drevesom pa je razprostrta obilica darov, katere sta stari svetnik in njegova žena pripravila svoji hčeri, gospej Heleni, mali vnučkinji Anici, par znancem in služkinji. Tudi Helena in Anica sta položili malenkostna darilca, dela svojih rok, za dobre starše pod drevo.

Najbolj je obdarjena mala Anica, petletno, ljubezivo, plavolaso, kodravo, modrooko dekle. Kako nervozno in radovedno je pričakovala odločilni trenutek — niti večerja ji ni dišala — dokler se ni oglašil usodepolni, tajni zvonček. In potem, ko so se odprla vrata, in je zagledala krasno drevesce v vsem blišču in sijaju — kako ji je utripalо malo srce! Nema je obstala mej vrati ter se omamljena držala materinega krila. Bala se je približati toli krasnim darovom.

Listek.

Na sveti večer.

(Črtica; spisal Fr. V. Javor.)

Ostra, mrzla, kosti in mozek prešinjujoča burja brije in piska skozi dolge, prostrane, mirne ulice carskega Dunaja.

Sicer polne življenja in vrvenja, so danes do cela prazne, puste, mrtve... Vsakdo si je poiskal kako rodbino, da v sredi svoje družine ali pri dragih znancih praznuje ta velelepi večer, ki s svojo tajinstveno, bajno veličastnostjo preveva vse vesolstvo, kakor bi i danes slišali iz višine glas oznanjujočega angelja: "Gloria in excelsis! — Mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje!" — ki s svojo skromno, nedolžno, vendar toli globoko v srce segajočo, presrečno, toli vzvišeno poezijo obhaja slehernega človeka, kateremu še ni povsem odrevnela drša, z nekakim čudnim, osrečujučim čutstvom ter omeči in gane tudi onega, kateremu je že debela trda skorja oklenila njegovo srce. Kdor le more, poišče si svojce, da prebije ž njimi par ur v onem nedolžnem veselju, katero ga je nekdaj tako osrečevalo, po katerem je vedno tako iskreno hlepel in hrepel.

Le na nekaterih krajih stolnega mesta je še precej živahno gibanje — pri šotorih in barakah s sladčicami, igračami in raznovrstnimi drugimi darili, in pri onih iz tal vzaslih smrekovih gozdčih, ki so kar čez noč pregnali na raznih prostorih in že celi teden oznanjevali prihod veselega večera. Toda pri teh je le malo kupčij; večina se je že poprej preskrbela z drevescem, in zato stopa tolsta, v kožuhovino in debele cunje zavita prodajalka nestrupo okoli umetnega gozdča, dočim teše njen drug zadnje stojalce malemu drevescu. Le redko prihiti kak zapoznel kupec, da si v zadnjem trenutku priredi božično drevesce in po starci navadi nataknje nanj nekaj svečic; zakaj naj bi letos ostal brez njega?! — Od daleč se še sliši bingljajoče zvonjenje tramvajskih konj, za katerimi jednakomerno ropota voz po glavni ulici, po stranski cesti pa pribobni nerodni omnibus s šklepetajočimi, žvenketajočimi šipami, da bližnjega popotnika skoro ogluši. Včasih pridrvi po bliškovo elegantna privatna ekvipaža ali imenitnejši fijaker s svojim lahkim vozom, kojega s kavčkom ovita kolesa jedva slišno leté preko uličnega tlaka. Vmes pa žvižga oster veter, ki se zaganja z vso silo okoli oglov in odnaša ter prinaša zaledenele snežinke — res pravi Božič!

Slovenski Božič.

Po svetih se današnji večer oznanja „mir ljudem, ki so dobre volje!“ Žal, da vzlci sto in stoletnemu oznanjevanju svet dejansko čuti le malo tega božičnega miru! V narodnem in političnem življenju so borbe, same borbe. Sosebno narod slovenski je od početka pa do sedaj živel v vednih bojih za obstanek in napredok svoj. Boriti se mu je bilo celo zgodovino s svojimi sosedji, kakor se mu je še dandanes. Istina je, da je malo narodov na zemlji, ki bi bili toliko prestali, kakor naš slovenski! Prejšnja stoletja je branil z mečem v roki pred dušmanom vero krščansko, svojo domovino in evropsko kulturo. Sedaj pa noče nikdo priznati teh njegovih zgodovinskih zaslug. Dandanes žanje zasmehovanje in napade od tistih, ki so brez skrbi napredovali in razvijali se, ko jih je branil Slovenc pred azijskimi barbarji. Zaradi njih smo zaostali, a sedaj nam oni delajo vse mogoče hudo ovire, da ne bi mogli drugih narodov dohiteti v kulturnem oziru in osamosvojiti se.

Več nego vnanji sovražniki, nam škoduje notranji nemir. Nesloga je star slovanski greh. Vsled nesloga sta razpali mogočna Svatoplukova država in poljska kraljevina, vsled nesloga in izdajstva je bila Srbija poražena na Kosovem polju. Ali tudi dandanes opažamo skoro pri vseh slovanskih narodih isto nesrečno neslogo, koja razjeda njih obstoj in ovira zdrav napredok. Nesloga mej Srbi in Bolgari je mnogo kriva, da še dandanes gospoduje polumesec v Evropi. In tudi na Slovenskem bi marsikaj ne bilo več mogoče, ako bi bili imeli zadnja leta mir mej sabo. Razpor ima to svojstvo, da ne pozna nobene meje. Celo na Dunaju bili so zastopniki slovenskega naroda razcepljeni v dva kluba, vsled česar se tudi narod ni kot politični faktor pošteval niti pri vladi, niti pri strankah. Tistem poslancem pa, ki sede v Hohenwartovem klubu, so bile celo roke zvezane v marsikaterem pogledu. Služiti so morali pred vsem interesom konservativnih Nemcov in českých veleposestnikov, interesom, koji se ne vjemajo s položajem našega naroda. In tako dalje smo v svojem slepem razporu pritirali, da smo grofu Hohenwartu, ki je s svojo osebnostjo držal naše zastopnike v onemoglosti, pošiljali zaupnice, čeprav je moral vsakdo prepričan biti, da se niti ne zaveda svojega slovenskega poslanstva. Pa to in drugo bilo je posledica slepečega razpora in konečno je moralno vsaj v teh sferah priti do nekega spoznanja.

Uvideli so torej slovenski poslanci obeh strank na Dunaji, da je potreba pred vsem njim samim zbljati se in pristopiti k zares sorodnim, bratskim elementom, ako se hoče, da bode narod nekoliko veljave imel. O tem so se prepričali celo tisti, ki so nedavno še trdili, da tako združenje Slovencev vsled načelnih nasprotstev ni mogoče, ter so tudi že mislili zopet na najtejnje zvezo s kako nemško stranko. Le malo skušnje je bilo treba in uvideli so, da dejanjske razmere so dokaj drugačne, nego so mislili, da osobito dandanašnji nemški konzervative celo prezirljivo gleda na slovenskega zastopnika. Soglasje, ki se je tu doseglo mej sloven-

„Anica, stopi vendar bliže in poglej, kaj ti je vse prineslo božje dete!“ dejal ji je svetnik, jo prijal za roko in ji zčel razkazovati prelepe darove.

Dekletcu so se lesketale oči blaženega veselja, in tedaj pa tedaj se ji je izvil vzdih občudovanja in presenetanja: „Jej, dej, kako lepo! Oh mama, glej, kako lepo punčiko sem dobila!“ In vzela jo je ter jo pestovala. Svētnik pa ji je razkazoval dalje:

„Srček moj, glej, tu-le je ličen voziček! — Pa tu-le, — glej no — cela kuhinja!“

„Tu bom kuhala za punčko, kaj ne tatek?“

„Seveda! Pa tu-le je še nekaj za tebe,“ dejal je starec in peljal dekletce k malemu, ličemu zaboječku.

Uzrši ga, je začelo dekletce vikati in klicati: „Mamā, mamā! — Urška! — Jej, dej! — mucika! — Živa mucika — oh, moja mucika! — Pipí, — boga, — moja mucika!“ in začela je gladieti lepo, živo mačico snežnobele, tu pa tam magogaste dlake in svetih, žarečih očij. Sedaj ni bilo z Anico nič več opraviti. V jedno roko punčiko, v drugo pa mačko — in sedla je v kot, položila mačico v svoje krilo in jo gladila po mehki, fini dlaki.

S ētnik in žena sta se razgovarjala s starim

skimi in hrvatskimi poslanci, je pač najlepše božično darilo, katero so nam zastopniki naši prinesli z Dunaja. Ako se v okviru njih „izjave“ doseže jedinstven klub, bude to faktor, s katerim bodo računati moral grof Badeni pri sestavljanji državnozborske večine, imajoč pred sabo nemaloštevilno skupino, katera boda jedina in lahko tem bolj odločna v zastopanji narodnih in gospodarskih koristij slovenske in hrvatske celokupnosti. Po mnogih zamudljivih ovinkih prideemo tako Slovenci in Hrvatje konečno do prave, naravne parlamentarne taktike in vsled tega tudi prej ali slej do večjih političnih uspehov.

Delo, katero so bili začeli naši poslanci na Dunaju, nadaljuje se sedaj v Ljubljani. Zastopniki obeh strank se pogajajo o spravi zastran prihodnjih državnozborskih volitev, o premirji, ki je pred vsem potrebno, da vsi poslanci morejo prosti utisa od domačih prepirov stopiti v jeden klub. Upamo, da je spoznanje o tej potrebi porodilo tudi na obeh straneh tisto blago samozatajevanje, koje je potrebno za take namere. Nadejamo se torej z vsemi Slovenci vred dobrega uspeha. Ako te božične dni zares dozori, potem bodo letošnji slovenski Božič jeden najveselejših, kar smo jih imeli, kajti vresnici se vsaj v jednem oziru tudi za nas oznanilo angeljev pred 1896. leti v Betlehemu!

V Ljubljani, 24. decembra.

Češkonemška sprava. V staročeskem klubu v Pragi je te dni dr. Mattuš imel govor o spravi z Nemci. Rekel je, da Čehi ne zahtevajo družega, kakor ravnopravnost z Nemci po vsej deželi. On je za razdelitev okrajev po narodnosti, a samo, če se bode tudi potem v nemških okrajih uradovalo v obeh deželnih jezikih, kakor se bode tudi v čeških. Čeh mora v vsej deželi biti z Nemci jednakopraven, naj bode že okraj po večini češk ali nemšk. Zaključeno nemško ozemlje se pa ne da osnovati, ker nemški kraji kot raztrgan okvir obkolujejo celokupno češko ozemlje. — Nemci so zaradi tega govora jako nevoljni, ker sedaj vidijo, da mej Čehi na stranke, ki bi hotela privoliti v njih želje. Če hočejo spravo s Čehi, jo morejo doseči le na podlagi popolne narodne jednakopravnosti.

Okrožno sodišče v Trutnovu Češkemu deželnemu zboru predloži se načrt o osnovi okrožnega sodišča v Trutnovu. Čehi osnovi tega sodišča ne bodo ugovarjali, ker vlada ne misli okrožja omejiti po narodnosti, temveč se hoče ozirati na krajevne razmere in koristi pravosodja. Vlada je že kupila stavbišče za novo okrožno sodišče in načrti so tudi že narejeni.

Brnski Čehi so se obrnili do vlade, da pobi svoj upliv, da se premeni brnski občinski volilni red. Sedanji volilni red je tako zastaran in volilna pravica tako omejena. Moravski námestnik je Čehom obljudil, da bode storil, kar bode mogoče v tem oziru, kajti on priznava, da brnski občinski volilni red je potreben večjih prememb.

Volitve na Tirolskem in Predarlskem. Tirolsko in Predarlsko veljata od nekdaj za klerikalni deželi, a vzlci temu v ondotnih mestih klerikalizem tako ne napreduje, kakor marsikje drugod.

gostom, Helena pa je pristopila k oknu, položila svojo glavo na mrzlo steklo in zrla tja preko parka, kjer so se v daljavi skozi gosto meglo jedva vidao svetlikale skromne svetilke ob „Ringu“.

Ubogo dete! — Le veseli se, saj ne veš, kaj trpi tvoja mati! — dejala je sama sebi.

Kako srečna je bila prav ta večer pred šestimi leti. Stala je istotako ob božičnem drevescu na strani svojega soproga, katerega je tako iskreno ljubila . . . Njeno srečo je povzdrogovala zavest, da ne ostaneta dolgo sama . . . In kako je danes! . .

Gorka solza se ji je potočila po bledem licu.

„Mamica, mamica!“ — se je oglasila Anica — „poglej, kako lepo spančka — mucika!“

„Vidiš, mucika je pridnejša nego ti! kako rada spi; ti pa ne maraš nikdar iti v posteljco!“

„Muciki pa ni treba nič molkati za tateka — se je izgovarjalo dekletce — pa sedaj bom jaz tudi rada spančala, če bo mucika pri meni. Pa danes še ne! — Saj veš mama, da si mi obljudila, da pojdem danes po noči stebroj v cerkev! Jeli da?“ in vprašaje je nagnila glavico in zrla v materino oko.

„Seveda pojdeš! — Pa pridna moraš biti!“ — dejala je Helena in se zopet obrnila k oknu.

* * *

Volitve v inomoško trgovinsko zbornico so za klerikalce kaj neugodno uspele. Pod kinko obrte stranke bili so razvili silno agitacijo, a vendar niso mogli dosti svojcev uriniti v zbornico. Postavili so bili za kandidata tudi dva očitna klerikalca, a so z jednim poštano pogoreli. — V Bregencu na Predarlskem so pa klerikalci v zvezi s krščanskimi socijalisti poskusili srečo pri občinskih volitvah, a so propali v vseh treh razredih. Pred volitvami so s popolno gotovostjo že računali na zmago v tretjem razredu, kjer volijo mali obrtniki. Poslednji pa niso ničesa hoteli slišati o klerikalcih in njih vabljivih besedah o krščansko-socijalnih preosnovah.

Pravda proti Stambulovu morilcem se je začela v Sredcu. Prvi dan se je prečitalo neko pismo Stambulova, katerega je umorjeni ministerski predsednik pisal nekaj mesecev pred smrtno. V tem pismu Stambulov pripoveduje, kako so se že najeli zanj morilci, kako je on vse o tem izvedel. Morilci je najel minister Načević, ki jim je zagotovil, da ne bodo hudo kaznovani, ako bi se tudi izvedeli, kajti on bode kmalu od kneza zanje izposloval pomiloščenje. Pripoveduje se v tem pismu, da je minister Načević razposlal na prijatelje po deželi pisma, da naj, ko zvedo, da je Stambulov umorjen, brzojavijo v Sredec, kako se raduje vsa dežela, da se je znebila tega trinoga. Ta pisma so se razposlala, da bi se tako nekako olepšal umor. Koncem pravi Stambulov, da je vse to zapisal, da se bode vedelo, da je on vedel za morilce in da bodo njegovi prijatelji in otroci mogli zahtevati, naj se kaznjujejo.

Vstaja na Kubi. Padli ustaški vodja Mačeo je studiral na vojaški akademiji v Zjednjenih državah. Bil je tako izobražen v vojaških stvareh in silno naučen za svobodo domovine. Njegov oče je padel v boju s Španci, ravno tako je njegovih devet bratov palo v bojih za svobodo svoje domovine. Vstašev je kacihi 50.000. Večine mej njimi pa nimajo črnici nego belci. Tuli borba ne velja Špancem, a le tiranstvu, izsesavanju in slabemu gospodarstvu Špancev na Kubi. V vrstah ustašev je mnogo Špancev. Sedanja ustaška voditelja Callito Garcin in Maximo Gomez sta tudi Španci najčetrtje kastiljanske krvi. Poleg tega je mej ustaši več Angležev. Ustaši se baje ne mislijo za nobeno ceno pobotati s Španijo.

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 23. decembra.

(Konec.)

V generalni debati o mestnem proračunu oglašil se je naprej za besedo obč. svet. dr. Gregorij. Govornik pravi, da je sicer umljiva in lepa želja, da bi kmalu zopet imeli urejeno in lepo mesto, a vprašanje je, da kod dobiti denarja za to. Zdajo se sicer lepa hiša nego li pred potresom, a stanje premoženja njih posestnikov je neugodnejše, kakor je bilo poprej. Naj bi se torej za par let se odložili vso oni izredni troški, ki niso že letos neobhodno potrebni, tako morebiti napravo kanala na Rimski cesti, ki bo stata precej denarja. Konečno predлага, naj se proračun vrne fiaančnemu odseku z naročilom, naj poroča, katere izredne troške bi bilo

[redacted] Dalje v prilogi. [redacted]

Pri „treh sekiricah“, v lepi gostilni Jožefovega predmestja sedi v stranski sobi pri okrogli mizi mlad, lep mož, kateremu pa so vidno vtisnjeni znaki, nerednega življenja in ponocavanja. Sam je v sobi; — sicer vedno polna gostilna je danes povsa prazna. Le v sobi, kjer se toči pivo, sedi par pivcev, mej njimi trije slovanski visokošolci, ki morajo daleč od svoje domovine praznovati božični večer! Danes so si nalači izbrali to sobo, da imajo vsaj nekaj družbe. Saj zbijajo tukaj debelušni gostilničar svoje slabe, obrabljenje dovte in ponuja redkim gostom svojo tobačnico. Rdečelična, črnoока in črnočela blagajničarka pa tudi rada upira svoje žareče oko v mlade, veseljaške „doktorje“! Pravega življenja pa danes ni. Vse je nekako slabe volje. Saj si vsak želi biti tam, doma, pri svojih!

Mož v drugi sobi je prelistal vse dnevne liste, prečital božične feljtone, potem pa naslonil glavo ob dlan in tako zre molče na staro uro tam na steni.

Čmeren, turoben, žalosten je postal.

Kako bi i sam lahko obhajal današnji večer pri svoji dobrì ženi in pri ljubkem detetu, toda . . .

Pred šestimi leti se je poročil s svojo ljubljeno Heleno, hčerjo dvornega svetnika. Srečno, zavoljeno in brezskrbno sta živila. Gmotnih skrb

mogoče še odložiti. Dotle pa naj se dovoli budgetni provizorij.

Obč. svet Gogola omenja, da je že poslednja leta bilo jasno, da se povisjanju mestna doklade že moremo več izogniti. Sedanja mesta doklada že delj časa ne zadostuje, v sledi tega morale so se nujne zadeve od leta do leta odlagati, a tako ne sme iti naprej, saj je naša dolžnost skrbeti za napredok mesta če tudi v pohlevni meri. Mnogo davkoplačevalcev prejelo je državna posojila, katerih ni treba vračati že sedaj, meneč še le v nekaterih letih. Laglje bodo torej zmagovali breme, če se povisja mestna doklada sedaj, kakor pa pozneje, ko bodo priceti s povračanjem posojila. Mestno občino čakajo še velike naloge; nujno potrebno je tekovanje, da pridemo že jedenkrat iz tradicionalnega blata, potrebna je kanalizacija in asanacija. Govornik se izjavlja proti dra. Gregoriču predlogu.

Podžupan dr. vitez Bleiweis naglaša, da v proračunu ni še skrbljeno za vravnavo nivela v Prešernovih ulicah, za zgradbo cest v Špitalskih ulicah in pri projektovani justični palači, za pravno kanalov in za razsvetljavo istotam. Povišanje mestne doblade je nobedno potrebno, ako hočemo zadostiti potrebam in zabelejem, ki se odlagati ne dajo.

Obč. svet dr. Majaron končuje z zadovoljstvom, da se je proračun pravočasno predložil v pretresanje občinskemu svetu, a čudi se, da isti dr. Gregorič, ki je prej vedno grajal, da se proračun prepozna predloga, sedaj nasvetuje, da se budget vrne odseku. To pa je povsem nepotrebno, kajti finančni odsek je vse postanke proračuna temeljito pretresal in bi tudi pozneje ne mogel nasvetovati nič drugača kakor sedaj.

Obč. svet Turk izjavlja se proti povisjanju mestne doblade, ker bi srednji občini stan baje ne mogel zmagovali novih bremen.

Ker je obč. svet dr. Tavčar nasvetoval konč debate, izjavlja se obč. svet dr. Krisper proti temu nasvetu, ki pa je pri glasovanju obvejjal, ko je dr. Tavčar še izjavil, da neće kratiti svobode govora, da je pa umestnejše, da se razgovor prenese v specijalno debato.

Po konečnih opazkah referenta bil je predlog, naj se proračun vrne odseku, z veliko večino odložen. V podrobni debati bile so pojedine postavke redne potrebščine v skupnem znesku 233.117 gld. odobrene. Isto tako vzprejel je občinski svet dr. Gregorič resolucijo, naj odsek za uboge stavi svoječasno primerne predlage glede reorganizacije preskrbovanja mestnih ubogih in pa finančnega odseka nasvet, naj se mestnemu magistratu naroči, da takse za ponočne patrole kolikor mogoče zniža.

Zaradi pozne ure odložila se je razprava o izredni potrebščini in se bodo proračunska debata danes nadaljevala. Pred zaključkom javne seje interpeliral je obč. svet dr. Majaron glede izterjevanja deželnih doklad, o čemer smo že poročali.

Javni seji sledila je kratka tajna seja, v kateri so se rešile nekatere personalne zadeve.

* * *

V Ljubljani 24. decembra.

V sinočni seji občinskega sveta naznani je župan Hribar, da se je nadzorovalni odsek za zgradbo topničarske vojašnice konstituiral ter izvolil obč. svet Šubica svojim načelnikom.

Potem pa se je nadaljevala razprava o proračunu za leto 1897. Poročalec obč. svet. Senekovič poročal je o izredni potrebščini. Velika večina postavk bila je brez ugovora odobreна. Pri postavki 17048 gld. za napravo nove ceste iz Streliških ulic proti brambrovski vojašnici (Kuhnova cesta) izjavil je obč. svet dr. Gregorič, da po njegovem mnenju ta cesta sedaj še ni potrebna ter valedi tega predlagal, naj se dotični znesek izbriše

iz proračuna in postavi vanj le znesek za nakup potrebnega sveta. Obč. svet Trček nasvetuje, naj se povpraša dotične posestnike, ne bi li hoteli svojega posestva parcelirati, ker bi svet vsled parcelacije zadobil znatno večjo vrednost. Seveda bi se za cesto potreben svet v tem slučaju moral odstopiti brez odškodnine. Pri glasovanju bil je obč. svet. Trčka predlog vzprejet, istotako pa tudi predlog finančnega odseka, dočim obč. svet. dra. Gregorič predlog ni obvejjal. Po nasvetu obč. svet. Terčka sklenil je nadalje občinski svet, da je Nunske ulice že prihodnje leto podaljšati od Tržaške ceste do tira južne železnice in ob jednem zgraditi potreben kanal. Ker bodo gospod Ogorelec in gospa Hrvatin že prihodnje leto pricela graditi tam novi hiši, je naprava te ceste postala nujna. Postavka 23.932 gld. za nadaljevanje cestega kanala na Rimski cesti se je po nasvetu obč. svet. dra. Gregorič izbrisala za letos iz proračuna, nasprotno pa se je po nasvetu obč. svet. dra. Stareta postavljen vanj znesek 600 gld. za popravo asfaltnegata tlaka na Dunajski cesti.

Pri postavki 4000 gold. za napravo uličnih tabel za novo imenovanje in podaljšane ulice in ceste oglasil se je za basedo obč. svet. dr. Gregorič ter predlagal, naj se občinski svet odloči za samoslovenske napis. Pač je deželni odbor razsodil, da morajo ulične table imeti dvojezične napis, a govornik pravi, da je bil to le subjektivni nazor deželnega odbora, ki se lahko premeni, če se obnovi deželni odbor. Obč. svet dr. Tavčar, nekdajni referent v tej zadevi, sedi sedaj v deželcem odboru in bode — pravi govornik — gotovo podpirali tak eventualni sklep občinskega sveta. Župan Hribar izjavlja, da se danes ne gre za napis uličnih tabel; o napisih sklepala bodo občinski svet dne 30. decembra, ko pride na dnevni red poročilo policijskega odseka o obliku, katero naj imajo v bodoče ulične table in hišne tablice.

Obč. svet dr. Tavčar izjavlja se proti predlogu dr. Gregoriča, ki je iztaknil danes svoje samoslovenstvo. Ali Gregoričev predlog — pravi govornik — ni vzrasel iz narodnega navdušenja, rodila ga je temveč le misel, da je sedaj čas vodo kaliti in na rodni stranki metati polena pod noge. (Tako je!) Pred štirimi leti, ko se je narodna stranka bila odločila za samoslovenske napis, bila je jedino klerikalna stranka, katere verni pristaš je bil gosp. dr. Gregorič (Čujte! Veselost), kriva, da sklep ni obvejjal. Zekaj se g. dr. Gregorič takrat ni potegnil za samoslovenske napis? Tudi včeraj, ko je šlo za podporo tako eminentno narodnemu podjetju — slovenskemu gledališču v Ljubljani, bil je jedini dr. Gregorič za to, da se briše polovica nasvetovane podpore „dramatičnemu društvu“; ali včeraj še ni čutil onega narodnega navdušenja, s katerim se danes ogreva za samoslovenske napis. Bodimo od kritosrčni: današnji njegov predlog bila je gola na gajivost. Pred štirimi leti bilo je v resnici umestno, da smo sklenili samoslovenske napis, ali takrat bila je dr. Gregorič stranka proti temu (Žalibog!) in izgubili smo valedi tega pravdo. Deželni odbor ne menja svojega mnenja od danes do jutri, sicer pa se je tudi položaj od onega časa bitno premenil. Po grozni katastrofi, ki je zadela naše mesto, izdal je sedenji naš župan parolo, da je v prvi vrsti vzeti v pretres le to, kar bi moglo ponosni Ljubljani zopet pomagati na noge. Tudi nemška stranka prisložila je mestu na pomoč in Ljubljana imela je marsikak dobček iz tega složnega delovanja. In če se danes prevdari polčaj, priznati se mora, da se bode moralno še pogosto apelovati na sodelovanje nemške stranke. Prirediti namenavamo efektno letnijo mestu v korist in misli g. dr. Gregorič, da bode njegova stranka pokupila srečke? (Veselost.) A tudi na pomoč kranjske braničnice bo treba še apelovati. Čemu torej vzburjati prebivalstvo nemške

narodnosti! Če bi se porušilo složno delovanje, bil bi to bud udarec ne le za naše meščanstvo, nego tudi za mestno upravo. Razsodba deželnega odbora, katero so somišljeniki dr. Gregoriča sami provocirali, določa, da morajo imeti ulične table slovenske in nemške napis, a naroda stranka si noče nakopati odgovornosti, da ona ruši položaj, s katerim so se že sprijaznili someščani nemške narodnosti. Govornik izjavlja se konečno za tako obliko uličnih tabel, ki ne bode vzbudila nemških someščanov ter bode glasoval proti obč. svet. dr. Gregoriču predlogu, pač pa za postavko 4000 gld. (Dobro! Dobro!)

Podžupan dr. vitez Bleiweis smatra, da je današnja debata o uličnih napisih povsem nepotrebona. Deželni odbor razsodil bi brez dojbe danes ravno tako kakor pred trenutki. Obč. svet. Turk predlaga konec debate. Pri glasovanju bil je dr. Gregorič predlog odklonjen.

V nadaljnji razpravi o izredni potrebščini nagašal je podžupan dr. vitez Bleiweis, da v proračunu ni še skrbljeno za zravnjanje nivela v Prešernovih ulicah, ne za cesto pri justični palači itd. Mestna hiša je jedna najgostih v Ljubljani in skrajni čas bi bil, da se nekoliko popravi in olepša. Referent Senekovič izjavlja, da je za popravo mestne hiše že določenih 6000 gld., ki so naloženi v mestni braničnici. Gospejinskemu društvu dovolilo se je po nasvetu obč. svet. dr. Tavčarja v svrhu vzdržavanja zavetišča za revne posla 100 gld. podpore, za popravo Trnovskega pristana pa ponasvetu obč. svet. Žagarja in Turka 3000 gld.

Skupna izredna potrebščina znaša torej 86.440 goldinarjev in sicer: Za olepševalne namene, vstevši izredne potrebščine za Tivolske nasade in za nasade ob Tržaški cesti 1000 gld.; mestni braničnici na račun dolga in obresti 11.600 gld.; naprava nove lesene stene ob strugi Gradašice 2085 gld.; poprava Štepanskega mostu 810 gld.; naprava nove ceste iz Streliških ulic proti brambrovski vojašnici 17.048 gld.; podaljšanje Nunske ulice do južne železnice 46.74 gld.; naprava hodnika na sv. Petra cesti od župniča do mitnice 1297 gld.; naprava štirih oken v Kolezijskem poslopju 50 gld.; naprava kanala v Vegovi ulicah in podaljšanje kanala na Emontski cesti 3210 gld.; naprava Šolskega vrta na Barji in v Šolskem poslopu potrebns dela 1550 gld.; za napravo drenaže, popravo stopnic pred Tivolskim gradom ter barvanje poslopja 1000 gld.; naprava ceste od lukega mosta skozi Hauptmanco 2765 gld.: naprava pota v Šiško za Bežigradom 45 gld.; poprava Ederjevega stanovanja v Šicariji 350 gld.; naprava straniča v I. mestni deželi šoli 200 gld.; preosnova uradnega poslovanja v objavnem uradu 1000 gld.; podaljšanje vodovodnih cevij do razkuževalnega zavoda, naprava vodojaka tamkaj in urejenje zimskega oken v bolnici za silo 230 gld.; trebljenje in čiščenje Tivolskega gozda 500 gld.; naprava asfaltnegata tlaka pred Binderjevo hišo v Parših ulicah 394 gld.; poprava asfaltnegata tlaka na Dunajski cesti 600 gld.; naprava nadpisov na mestnih ljudskih šolah 632 gld.; dosegek za popravo eraričnega mostu pri sv. Jakobu 635 gld.; naprava uličnih tabel 4000 gld.; nakup novih cevij za prevarični stroj 541 gld.; interkalne obresti od posojila za topničarsko vojašnico 4186 gld.; za popravo Trnovskega pristana 3000 gld.; za ičatalnico električne razsvetljave v magistratnem posloju 2200 gld.; za podaljšanje Tržaške ceste čez Marije Terezije cesto proti južnemu kolodvoru 10.000 gld.; za kanal iz Reber čez Št. Jakobske trg in stožci Trubarjeve ulice do Lubljanice 6510 gld.; Šišanski občini na račun odškodnine za inkorporacijo jednega dela omenjene občine 1500 gld.; za telefon, ki bode zvezali policijske stražnice 1300 gold.; za napravo prehoda pri mitnici ob Dunajski cesti 250 gld. in za napravo prehodov sploh 750 gld.; za kanal pri mitnici ob Težaški cesti 235 gld.; nakup dveh biciklov za mestno policijo 140 gld.;

Nepremično je zrl v okna. Zdaj je pristopila k oknu ženska — li ni to — Helena! — da, ona je, spoznal jo je. Nemirno mu je bilo srce — potem pa je zopet izginila postava od okna, in čez nekaj časa so pogasnilo svečice na božičnem drevescu.

On pa je še vedno stal ob železni ograji. Nič ni čutil ostre burje in ledenega mraza. Toliko misli se mu je podilo po glavi.

Tu se odpre hišna vrata. Iz veže je stopila ženska, zavita v mehko, toplo kožuhovino, za roko pa je vodila malo dekle. Za njima je šla služkinja. Namenile so se k polnočnicam v škotsko cerkev.

Mož ob ograji se je zdramil, uprl in napenjal oči in vlekel na uno.

„Ona, — ona je! — je dejal pri sebi — „in dekletce je Anica!“ — Srce mu je skoro nehalo biti, sapa mu je zastajala. Slišal je par besed, toda razumeti jih ni mogel; burja jih je odnesla v noč . . . Ko so se bolj približale, slišal je dekletce govorče:

„Mamica, je-li, danes bom pa kar v cerkvi molila večerno molitvico; ali ne? — in za tateka tudi!“ —

„Le moli, pa prav lepo in prosi nebeskega tateka, da nam kmalu da našega . . .

nista imela. Saj je imel razun mesečne uradniške plače še precejšnje premoženje, katero je podedoval po pokojnem stricu. Po jednem letu mu je Helena povila hčerko — Anico. Kakor si je poprej želel otroka, vendar sedaj ni bil zadovoljen — želel si je bil sina in sedaj je bil tako malenkosten, da je bil radi tega povsem slabe volje in da je dal to čutiti tudi svoji ženi.

Kar poslušati ni mogel dekletovega joka in vpitja, in ker je tudi žena nekoliko bolehalo, ga kar ni trpelo doma. Saj je bil veseljak, pravi Dunajčan. Dobil je torej nekaj znancev in prijateljev, s katerimi je začel obiskovati razne zabavne lokale, ponočne kavarne — dom in ženo pa je čimdalje bolj zanemarjal. Mlada žena in mati je doma žalovala, pestovala svoje dete in se ž njim tolažila. Kedar je skušala z vso ljubezni očitati možu njegovo izprenembo, dobila je navadno le osoren, surov odgovor. Konečno pa je zvedela, da je zašel soprog v druge ljubavne mreže. To je napolnilo mero. — Oče svetnik je vložil tožbo, in sodišče je ločilo mladi zakon. Helena se je zopet preselila z Anico k starišem, mož pa je ostal pri svojih zavbah. Ko pa je usahlilo njegovo imetje, in ker mesečna plača ni zadostovala za razkošno življenje, kaoršnega je bila vajena njegova družba, ostal je — sam.

Tako sedi tudi danes zapuščen v krčmi, med tem ko obhaja jedna soproga z njegovim detetom pri stariših božični večer! —

Poklical je natakarja, plačal in molče odšel. Niti odzdravil ni, ko so se poslavljali gostilničar in natakarji.

Poln žalostnih misli in spominov, ter poln hrepnenja po nekdanjem življenju, stopal je po prazni ulici, po kateri so zamolklo in pridušeno odmevali njegovi koraki.

Nehote in nevede je obrnil stopinje dolu proti mestni hiši. Parkrat je prehodil park, potem pa, po dolgem premagovanju naslonivši se na železno ograjo, uprl svoj pogled gori na razsvetljena okna v drugem nadstropju.

Videl je božično drevesce s svetlimi lučicami, viden od časa do časa ob oknu človeško senco . . . v duhu da si je slikal življenje okoli božičnega drevesca . . .

Dolgo je gledal. Nepopisno hrepnenje po ženi in po otroku se ga je polastilo. Kaj bi bil dal, da bi bilo vse pozabljeno, da bi mogel pogrniti črn plač čez minola leta in zagrniti prepad, ki ga loči od njegovih dragih. Stekel bi gori v sobo in pritisnil nase ženo in otroka! Toda ne! — morda ga poženo! —

za zavetišče v „Josefinum“ 100 gld. in za Praprotnik spomenik 50 gld.

Redna potrebščina za leto 1897. znaša — kakor že omenjeno — 233.117 gold., izredna pa 86.440 gld., torej skupna potrebščina 319.557 gld. Pokritje iz raznih dohodkov mestne občine znaša 230.597 gld., a primankljaj v znesku 88.980 gld. treba je pokriti z dohodki iz mestne deklade. Ker pa sedanja 6% mestna doklada daje le okolo 70.000 gld. dohodka, predlaga poročevalec, da se mestna doklada primerno zviša in sicer naj bi se v prihodnje plačevalo ob obrtarine (redni davek z izrednimi dokladami) do zneska 5 gld. 25 kr. kakor doslej 6%; 10% od obrtarine od 5 gl. 25 kr. do 26 gld. 25 kr. in 15% od obrtarine, ki znaša nad 26 gld. 25 kr. Pri dohodarini naj bi se plačevalo do 50 gld. rednega davka z izrednimi prikladami 10%, od 50—500 gl. 15% in nad 500 gl. 20%, mestne doklade. Isto tako pri domarini 10% in pri zemljariini 15% mestne doklade.

Po kratki debati, katere so se udeležili obč. svet. Kozak, Trček, Žitnik in poročevalec Seneckovič odobril je občinski svet nasvetovanje povišanje mestnih doklad in bode torej v prihodnjem donašala mestni občini obrtarina 4537 gld., dohodarina 55.410 gld., domarina 31.240 gld. in zemljariina 1231 gld. Vse mestne doklade skupaj donašale bodo 92.418 gld. Skupni dohodki za l. 1897. znašajo 323.015 gld., skupni stroški pa 319.577 gl., torej ostane 3418 gld. prebitka. Konečno odobril je občinski svet še proračun ubožnega zaklada in mestnih ustanov in je tem odobren ves proračun za l. 1897.

Potem poročal je obč. svet. Trček v imenu stavbanskega odseka ter naznani, da je knezočok ljubljanski pripravljen, odstopiti brez odškodnine za podaljšanje Poljskih ulic potreben svet, kar je občinski svet vzel zahvalno na znanje; glede preložitve projektovane ceste čez Škofijsko pristavo pa se bodo obravnava nadaljevale.

Glede zavarovanja mestnih poslopij sklenil je občinski svet, da se odpove pogodba zavarovalni družbi „Dona“ zaradi previsoke zavarovalnice in da se pozovejo nekatere večje zavarovalnice, da vlože svoje ponudbe. Konečno dovolil je občinski svet, da se razsvetljava na Tržaški cesti popolni s tremi vetrolejskimi svetilkami.

Ob polu devetih zvečer zaključil je potem gospod župan javno sejo.

Bregarjev Janecek.

(Božična povest.)

Čarobna božična noč! Polni mesec usipa svojo krasno bledo luč in tisoč tisočev svetlih zvezd migla na nebesnem svodu; v bajnem, vijolčastem somraku jasne zimske noči podobna je zagorska vas Kotič s svojim, ped na visoko zamenetimi hišami in staro župno cerkvico gotakega strega onim ljubkim, iz svetloglaskega papirja izrezljanim božičnim vasicam, kakor jih vidiš o božičnem časi v izložbi vsake trgovine s papirjem. Toda še mnogo lepša je! V motni luči nad mizo obešenih svetiljk rudé mala okna in iz njih se usipajoči rumenkasti svetlobni trakovi kaj lepo kontrastujejo na blestecem snegu z modrotemnimi sencami vaških poslopij.

Iz nekaterih hiš odmeva veselo petje božičnih pesem; mladina dela jaslice iz mahu in onih vedno jedrakih podobic, na katerih ima poleg Ježuščeka klečeča prečista devica tako lepo modro bojast plič, sv. Jožef se pa tako zadovoljno smehlja; sv. trije kralji — jeden je navadno pravi pravcati zamorec — tako resno ponujajo svoja darila, pa

„Bom... bom...“

Tedaj pa je zdrsnil nekdo tam ob ograji na trdi trotoir...

Stražnik, ki je stal v bližini, je hitro priskočil ter ga vzdignil. Tudi Helena je prihitela, in ko je pri svetilki pogledala onemoglemu v obraz, vzkliknila je:

„Moj mož!!“

Sama je pomagala stražniku nesti soprogu v stanovanje.

Ko se je v topli sobi, ležeč na mehkem divanu, zavedel in odprl oči ter uzrl Heleno, klečečo pred njim, šepetal je: „Helena, odpusti, odpusti mi!!“ Privil jo je k sebi, jo pogledal in jo vedno prosil odpuščanja.

„Vse bodi pozabljeno“ — je dejala Helena ter poklicala Anico, ki je prestrašena ostala ob strani, ter dejala:

„Glej, Bogec te je že naprej uslušal in nam vrnil tateka!“

Svetnik in svetnica sta stregla, kolikor sta mogla, prinesla raznih krepčilnih pijač, in mudi mož je kmalu okreval.

Še enkrat so prižgali svečice na božičnem drevescu in znova slavili sveti večer, ki je bil sedaj za vse srečen in vesel! —

stirji imajo pa tako čudne palice, potem pa še bele ovčice in sivi oslič — otrokom gotovo najglavnejša izmej vseh sličic.

Na vasi vlada sveti mir; le včasih smukne po ozki, še slabo utrjeni gazi deček ali deklica k sosedu pogledat, ali imajo tam lepše jaslice kakor doma. Seveda so morali skrbni materi, predno je svojemu ljubemu otroku to dovolila, vse navzoči zatrjevati, da pri sosedovih nimajo bolnika: dobrce — ne ravno prav hude — so se bile pred kratkim v okolini pokazale.

* * *

Koncem Kotiča stala je za dober streljaj nad cesto lesena hišica; pri Bregarjevih se je reklo. Luč so imeli, a petja ni bilo čuti in tudi jaslic niso delali: Antonu in Meti zbolel je bil včeraj za dobremi njihin jedinček, devetletni Janecek.

Anton je bil občinski poljak in gozdniki čuvaj, Meta je pa opravljala hišo in z moževmo pomočjo obdelala tisto malo njivic, kar sta jih imela: to gotovo ni nikaka bogatija — pomanjkanja res tudi nista trpela — a vedno sta bila zadovoljna in prav vesela, odkar jima je Bog dal malega Janezka. Nekaj okroglih sta bila že na stran dala, posebno pa sta pričela štediti, odkar jima je bil g. učitelj povedal, da je njihin Janecek kaj bistre glavice in kar ga je bil g. kapelan poхvalil, da zna molitvice, kakor bi rezal. Meta je bila svojemu možu že večkrat namignila, da naj bi dala Janezka v mestno šolo, mogoče bi imeli pri Bregarjevih še kdaj „gospoda“. . . Kako lepo bi to bilo... nova maša... g. dekan... mogoče še več! In kar je podobnih srčnih želja slovenskih mater.

Že dolgo se je veselil rumenolasi Janecek božičnih praznikov; saj mu Ježušček gotovo kaj prinese, ker je bil celo leto tako priden in poslušen, dasi ga je bil tudi že sv. Miklavž precej bogato s sadjem in obleko obdaroval. In za Božič gotovo pobeli celo pokrajino sneg, kateri letos ni hotel tako dolgo zapasti. Kako lepo se bode drčalo na sanjskah dol po bregu; oče so mu jih za Božič obljubili!

Zdrav kakor riba v vodi smukal je še včeraj okrog hiše; zvečer je res nekako motuo gledal in tudi tako vesel ni bil kakor navadno. A kdo bi si bil mislil, da bo imel drugo jutro že vse polno rudečih pikic po sebi in da ga bo tako strašna vročica kuhala.

V hiši sedela je poleg Janeckove posteljice uboga mati in pazila na vsak njegov dihljaj; komaj je odprl subi ustni in zašepetal „mama že ja“, že mu je dajala skrbna mati mleka, katero je stalo na gorki peči. In kako na minuto točno je dobival revček vsake tri ure tiste drobne krogljice, katere je bil Anton danes od g. župnika prinesel: ,ako le vročico prestane, potem se smrti ni več batiti; seveda morate dobro paziti, da se ne prehladi, sicer bi za dobremi pritisala pljučačica ali pa vnetica ledvic‘, tako je bil rekel g. župnik Antonu.

Če more skrbna postrežba in vestno čuvanje pred prehodom malega bolnika rešiti, Janecek gotovo ozdravi.

Popoludne se je z mamo še menil in jo tudi vprašal, ali mu oče že delajo sanjke — za Božič bi jih tako rad imel —; gotovo jih dobi, saj ga ima še sam bogec tako rad, da je celi dan do malo prej v velikih snežickah prav gosto metlo. Ako približno ponoči mraz, bode to pravi saninec; in kako se bo drčalo dol po bregu...

Ko je o mraku Anton domu prišel, je Janecek spal; oče pa je mleko v mleko podrobilenega kruha, odide v vežo in začne delati sanjke. Ko je gotov, odide po pratih v hišo, kjer sede poleg žene k posteljici drugega bolnika.

Mrzel pot pokriva Janeckovo čelo, v pre sledkih stresih ga po celem telesu; po preteklu pol ure onemore oslabelo truplje in bolnik se umiri.

Meta, ki je bila dosesaj ves čas v največjem strahu, se sedaj nekliko utolaži; skoro gotovo je bil to zadnji, najbujši napad. Gotovo odleže dečku, saj bode mej polunočnico doma tako srčno Boga prosila, da jej njenega jedinca ne vzame. Tako neusmiljen gotovo ni neskončno dobrí Bog!

Ura kaže tri četrti na dvanajst.

„Anton, ti pojdi sedaj k polunočnici, pa me povzdiganjem prav iskreno moli, da bi Bog dal zdravje njenemu Janezku.“

Anton bi rajši pri otroku ostal; ko vidi ženo, da se obotavlje, mu še drugič prigovarja: „Pojd, le pojdi! Saj veš, da budem na njega bolj pazila kot na puncico svojega očesa.“

Anton sname počasi kučmo s klina, potegnejo preko ušes, še jedenkrat pozlela prav od blizu dragega sinčka in odide.

Že prav pri cerkvi doide Podpečnikovega Andreja iz Gore, ki je v dve gubi sključen počasi ob palici stopical.

„Kako pa to, da si ti tako kasse, Anton?“

„Moj Janecek ima dobrce...“

„Našemu Jarneju je Bog danes tudi jednega vzel... Revčku se veaj ne bo treba po svetu ubijati kakor nam siromakom...“

Da nista že stala na cerkvenem pragu, bi mu bil Anton gotovo trdo odgovoril, dasi je bil Poppečnikov Andrejče že sedemdesetleten ded.

Gospod Gregor je bil ravno pristopil, ko po klekne Anton poleg kropilnega kamena na kučmo in sklene k gorki molitvi rokē.

* * *

Janecek je spal že pol ure; seveda je bilo čelo še vedno jako vroče, mogoče bolj nego prej, a Meta je bila vendar malo pomirjena, saj je njen ljubček spal in precej mirno dihal. Kar najedenkrat bolnik široko odpre oči, katere so mu blestele kakor žareča oglja, mahoma se vskloni v postelji, potegne desnico izpod odeje, strmi nekaj časa, potem pa počaže proti peči: „Sanjke, mama... mama, sanjke! ... Sanjke, ali ne vidite, mama, sanjke? Kako so lepe!“

Mati mu hoče povedati, da jih je oče tijā postavil... „... lepi deček v beli volneni suknjici.“

Trepetača mati ga skuša pregovoriti: „Sajni na peči ničesar, kakor sanjke...“

Toda deček ne čuje materinih besed, vse prek pričneta govoriti: mati kliče s svojim obupnim glasom, deček pa proti peči strme govoriti polupevaje pretrgane besede.

„Janecek, jedini moj Janecek, ali ne čuješ svoje mame?“

„Oh, kako lep je; zlati kodri se mu usipajo preko ram... Ali ga ne vidiš zlata mama moja? „Na peči so samo sanjke, katere je ata...“ iztrga se obupani materi iz pokajočih prsi...“

„Tako milo me gleda in vabi me tako lepo...“

„Oj, usmili se me, oče nebeški!“ „Božja porodnica, spomni se svojega jednorojenca... Ah...“

Janecek stegne pred-se ročici in omahne mrtev v roke okamenele materje.

* * *

Gromele so orglje in glasno je po cerkvi odmevalo veselo petje božičnih pesem, a Anton ni čul ničesar; nepremično je klečal in s povzdignjenimi očmi in sklenjenimi rokami goreče prosil najvišjega, naj mu ohrani njegovega jedinca, če je njegova sveta volja.

Bilo je pri povzdiganju; g. Gregor je povzdigoval ravno sveto hostijo: Anton, vzdihnivši iz dna srcā, zatisne oči ter se globoko sklonjen počasno udarja na prsi. Petje je bilo prenehalo, in učitelj igra na koru prav lahno neko srce topečo medigro...

In globoko uklonjeni Anton zagleda z zaprtimi očmi gori na bregu pred hišo svojo ženo, ki jokajo gleda za dvajsetletnim, dol proti Kotiču korakajočim mladeničem... Njegovemu Janezku je tako podoben. Še njene besede čuje: „Prošnje moje ni uslušal...“ Mladenič stopi na cesto. „Ubogaj me, Janez, pojdi za gospoda...“ Toda mladenič se ne ozre in izgine za ovinkom.

In domači grič se spremeni v velikansko mesto. Noč je; na velikem trgu, na katerem je pa svetlo kakor po dnevi, vidi v ozadju cerkev, visoko, v nebo kipečo cerkev..., podobno dunajski, kakor jo je videl narisano v „Koledarju“. Skozi okna hiš, ki se vse skup drži in imajo po štiri in še več nadstropij, blišče svečice božičnih drevesec...

Le v precejšnjih presledkih vidi kakega preko ušes zavitega gospoda biteti čez trg... Kar zagleda iz ulice proti trgu hiteti bledega, slabo oblečenega gospodiča... Njegovemu Janezku je podoben, kakor brat bratu... Zebsti ga mora, trdo tišči roke v žepih, iz oči mu odseva obupna trpkost... Za cerkvio izgine v temno stransko ulico... Slika otempi.

Grozna tema, strašna burja tuli. Ob vznožji griča vije se zidana cesta; velikanski, jezno se penči valovi bijejo ob ogromne rezane kamene... Po cesti hiti človek, pretrgane stavke govori sam

Dalje v prilogi.

s seboj: „Ne morem več... Mučil sem se dosti... Pa kaj... Mučil, mučil... res za vsakdanji kruh... Mučil... Dosegel nič... Nemogoče več... Brez vsega... Aa...!“

Pri svetilki obstoji... To... to... čudno... to je tretjič ravno isti, Janezku tako podobni mladenič. Sestradanost se mu bere na obrazu, divja obupnost strmi iz steklenih očij... To je gotovo Janezek, njego v Janezek... Strah in groza... Mladenič se zaleti proti veliki vodi...

Anton stegne za njim roké, omahne in komaj se je še ujel na kropilnem kamenu; ves se trese, obraz mu je strašno skremžen, osupeno se ozre po cerkvi... Učitelj še vedno igra ono v srce segajočo medigro, po cerkvi še vse kleči in ministrant pozvoni: g. Gregor povzdigne ravno kelih...

Anton plane po konci, pozabi kučmo na mestu in malo da ne skakaje preko klečečih jo kot obnored udere proti bregu. Zasopihan odpre vrata v vežo i hišo skoro ob jednem in mej vratu stoječemu izvije se iz prsij skoro brez sape: „Ali je umrl?“

In ko mu žena jokaje pada okrog vrata, si Anton globoko oddahne, kakor bi se mu bil velikansk kamen s prsi odvalil, rekoč: „Hvala ti, o Bog, da si ga vzel.“

Gruden.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. decembra.

— (Deželni zbor kranjski) imel bode v ponedeljek dne 28. t. m. svojo prvo sejo in sicer v dvorani na starem strelšču. Dnevni red še ni izdan.

— (Podeljevanje triodstotnega posojila.) V zmislu sklepa dež. zpora kranjskega z dne 11. julija 1886. l., porabil se bode od državnega posojila 500.000 gld. delni znesek 100.000 gld. za podeljevanje triodstotnih posojil pomoci potrebnim posestnikom takih poslopij po deželnih okrajih kranjskih, katere je razrušil potres. Dež. odbor je določil rok za vlaganje dotičnih prošenj do konca meseca februarja 1897. I. Podrobnosti je razvideti iz uradnega razglaša dež. odbora v današnji številki našega lista.

— (Izdajatelj „Slov. Lista“ in slovensko gledališče.) Najnovejši slovenski miroljub, dr. Vinko Gregorič, je v seji občinskega sveta predvčerajšnjim nasproti „Dramatičnemu društvu“ odkril svoje srce, ter pokazal, da v tem srcu pod miroljubnimi pemanami še vedno tiči staro sovraštvo, koje ga je nekdaj družilo z našo klerikalno stranko. Od te stranke je sicer odpadel, ali sovraštva, ki ga je prejšnje čase vedno gnalo iz slovenskega gledališča, istrebiti ni mogel! Mesto Ljubljansko daje dramatičnemu društvu nekaj let sem 6000 gli. letne podpore. Dokler goji društvo dramo in opero, mu je ta podpora neobhodno potrebna, sicer bi se moralno gledališče takoj zapreti. Kdor ve, kako blago dejno upliva ravno slovensko gledališče na razvoj slovenske narodnosti v našem mestu, ne čudi se, da je ravno slovensko gledališče narodni stranki tako zelo na srce priraslo! In kdor pozna razmere po drugih mestih, kjer za mnogo slabša gledališča mestna uprava mnogo več žrtvuje, mora tudi priznati, da donesek mesta ljubljanskega v znesku 6000 gld. ni previšok, posebno, če se upošteva, da tudi dežela dramatičnemu društvu vsako leto plačuje 6000 gld.! — Valic temu je dr. Gregorič v mestnem zboru nasvetoval, da naj se dramatičnemu društvu odtrga 3000 gld., ter se mu naj da ravno toliko, da bode svojo kočo vsaj dostenjno zapreti moglo! In kako je dr. Gregorič vse to utemeljeval? Tako-le! „Višja dekliška šola, za katero smo dali celih 5000 gld. je sicer potrebna, gledališče pa je zabava, torej naj plačajo tisti, ki se žnjim zabavajo.“ Slovensko gledališče v Ljubljani je torej nepotrebno, prazna zabava, in če bi šlo po volji dr. Gregoričevi, bi niti beliča od mestne občine ne dobilo! Radovedni smo, kako bode dr. Vinko Gregorič to svoje stališče opravičeval ob obalih sinjega morja, kjer mislijo, da je ž njim prejela Ljubljana pravega narodnega odrešenika! Mi pa menimo, da je to vsekakso tako čuden svetnik, ki bi nam rad pojedel slovensko gledališče in to valic svojemu čistemu narodnemu prepričanju, ki je seveda samo toliko star, kolikor je star „Slovenski List“. List in omenjeno prepričanje, oba sta se rodiila jeden in isti dan: prej pa ju bilo ni!

— (Novo domovinsko pravo.) Z zakonom z dne 5. t. m. št. 105. drž. zak. se je domovinstvo vsaj deloma predvrgačilo v duhu novega časa. Tudi odslej bode treba prositi vsprejema v občinsko zvezo. Toda občina ne bo imela več pravice, odreči domovinstva tistem, ki je v njej prebival kot samopraven državljan deset let neprenehoma in protstoljno. Teh deset let se bode računalo od dne 1. januvarja 1891. leta naprej. Čez pet let že bode torej vsak, ki je v kaki občini stalno prebival deset let, lahko zahteval vsprejema v isto občino, ako mej tem časom ni bil javno preskrbovan kot ubožec. Domovinstvo se mu bode moralo pripoznati brezpogojno in brez časovne omejitve, to pa ne le na njegovo prešnjo, nego tudi na zahtevo občine, h kateri je poprej pripadal. Vse prošnje za vsprejem na tej podlagi so proste pristojbin. Nedržavljeni lahko pod istimi pogoji zahtevajo zagotovila, da se jih vsprejme v občinsko zvezo; vsprejem pa stopi v moč šele potem, ko dotočnik zadobi avstrijsko državljanško pravico. Ako občina v šestih mesecih ne reši prošnje za vsprejem, odnosno zagotovilo, tedaj odloči o tem politično oblastvo, katero tudi rešuje vzklice zoper odklonitev vsprejema. Druge točke domovinskega zakona z dne 3. decembra 1863 ostanejo še za naprej veljavne. Če kdo prosi vsprejema v občinsko zvezo, ne da bi se mogel sklicevati na zgoraj označeno pripovestovanje, tedaj je občini na prostu voljo dano, vsprejeti ga v občinsko zvezo proti pristojbini, katero določi deželni zakon. Javni uradniki in služe, duhovniki in javni učitelji, in tudi c. kr. notarji zadobé domovinsko pravico v občini, v kateri in kadar nastopijo odkazani jim stalni urad.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Prihodnja slovenska predstava bo v soboto dne 26 t. m. Ta večer se bode najprej igrala izvrstna burka „Krojač Fips“, potem pa se bode pela priljubljena opereta „Mornarji na krov“. Dasi se je ta opereta v nas že večkrat pela, ima še vedno veliko privlačno silo, prav ker spada mej najmelodijoznejše proizvode te vrste in ker je deljanje jako živahno in humoristično. „Krojač Fips“ se je letos že jeneukrat predstavil in obudil mnogo smeha. Za sobotno predstavo se je v igro upletlo tako raznovrstnih novih kupletov, tako da bode ta burka skoro podobna opereti. V nedeljo, dne 27. t. m., se bode pela opera „Norma“ in sicer zadnjikrat v tekoci sezoni.

— (Dvakrat značilno) C. kr. državno pravdništvo toži znanega kaplana Rudolfa v Trnovem pri Ilirski Bistrici zaradi hudodeljstva goljufije in se je obtožencu že dostavila obtožnica. Dasislavno se je vsa preiskava vršila v slovenskem jeziku in je tudi obtožnica slovenska, je obtoženčev zagovornik g. dr. Šušteršič zoper obtožnico vložil v nemškem jeziku pisani ugovor.

— (Konec pomožni akciji) Uradni list javlja, da je dež. predsedstvo te dni razdelilo zadnje svote, katere je dobilo v podporo prebivalstva o potresni katastrofi, ter da se odslej ne bo več moglo ozirati na prošnje za podpore, ker nima več denarja. Izkaz o porabi potresnih darov se v kratkem razglasil.

— (Ljubljanski „Sokol“) Tekmovalne telovadbe dne 17. in 18 decembra se je udeležilo 11 telovadcev: 5 v višjem, 6 v nižjem oddelku. Zmagovalca v višjem oddelku sta bila prvi R. Boltazar, drugi J. Miklavec, v nižjem oddelku prvi J. Keler, drugi Fr. Drčar. Najvišji skok v višjem oddelku je bil 1.60 m (Boltazar), v nižjem 1.45 m (Keler). Najmanj časa za plezanje po 9 m dolgi vrvi sta potrebovala Boltazar in Trglov (v nižjem oddelku), oba po 10.2 sekund. Zmagovalcem so se pri javni telovadbi, o kateri spregovorimo v jedni bodočih številk, razdelile krasne diplome.

— (Slovensko poveljevanje ali odstop!) Pod tem naslovom se nam piše: To naj se kolovodjam našega gasilnega društva pové v obraz. Sedaj je zopet prišel čas, ko apelujejo na radodarnost Slovencev, da morejo prirediti svojo božičnico v nemški kazini! Se li to spodobi za belo Ljubljano? Ali nimamo prostora v „Narodnem domu“? — Koliko časa budem trpeli vse to in pa nemško poveljevanje? Prihodnji občni zbor naj izpregovori odločno besedo in postavi na čelo Slovence! Pa tudi vsak Slovenec, ki dá kaj v omenjeni namen, daj to s pogojem in izrecno željo, da se uvede slovensko poveljevanje! To je prevdarek!

— (Slovensko učiteljsko društvo) priredi v čast svojemu odlikovanemu predsedniku c. kr. okrajnemu šolskemu nadzorniku A. Žumru, dne 28. t. m. ob 8. uri zvečer v malo dvorani „Narodnega doma“ Žumrov večer. Poročal bode pri tem večeru gosp. Ljudevit Stiasny, učitelj v Radovljici, „o ljudskem žolstvu na Rusku“ in „Vserossijskaja

vystavka v Nižnjem Novgorodu“. Prijatelji slavljenca dobro došli! — „Slovenskega učiteljskega društva“, občni zbor bode dne 29. t. m. ob polu 9. uri dopoludne v mali dvorani (prvo nadstropje) Narodnega doma s sledenim vzpredom: 1.) Predsednikov ogovor. 2.) Tajnikovo poročilo. 3.) Blagajnikovo poročilo. 4.) Poročilo pregledovalcev računa. 5.) Poročilo o dohodkih za „Cesar Franc Jožefovo ustanovo za učiteljske sirote na Kranjskem.“ 6.) Poročilo urednika društvenega glasila. 7.) Poročilo o prošnji kranjskega učiteljsva na veleslavni deželnemu zboru za zboljšanje gmotnega stanja. (Poročevalc g. Luka Jelenc). 8.) Osnovanje „deželnega učiteljskega društva“. (Poročevalc g. Janko Likar). 9.) Volitev pregledovalcev računov. 10.) Volitev delegatov za prihodnje zborovanje „Zaveze“. 11.) Volitev odbora. 12.) Samostalni predlogi.

— („Društvo za zgradbo učiteljskega konvikta“) imelo bode dne 28. t. m. ob 6. uri zvečer v klubovi sobi „Narodnega doma“ občni zbor s sledenim vzpredom: 1.) Predsednikov ogovor. 2.) Tajnikovo poročilo. 3.) Blagajnikovo poročilo. 4.) Poročilo pregledovalcev računa. 5.) Razgovor o konviktu. 6.) Volitev odbora. 7.) Volitev pregledovalcev računa za leto 1897. 8.) Predlogi in nasveti.

— (Založništvo „Vžigalic družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“) nas je naprosilo javiti, da se iste ne smejo pošiljati po pošti, ampak le po železnici. Zato naj se naročujejo večje množine. P. n. gg. trgovci v večjih krajih lahko dobijo zaloge za svoje okoliše in se prosijo, da naj se v ta namen zglaša v trgovini I. Perdana v Ljubljani, Vodnikov trg.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi v četrtek dne 31. decembra 1896.

1. Silvestrovo veselico v telovadnici „Narodnega doma“. Iz prijaznosti sodelujejo gg. režiser R. Inemann, F. Perdan, Z. Urbančič. Vspored: I. Godba. 1. Gartner: „Pod žezлом in krono“, koračnica. 2. Titl: „Kako si biše zidamo“, ouvertura. 3. Parma: „Gorenjci“, valček. 4. Zajc: „U boj“, zbor iz opere „Zrinski“. 5. Konrad: „Zvonček“, polka mazur. 6. Strauss: Potpouri iz opere: „Das Spitzentuch der Königin“. 7. Werner: „Pomladni glas“, polka fr. 8. Nowosad: „Sultan Gavotta“. 9. Zajc: „Večer na Savi“, fantazija. 10. Skala: „Entweder, oder“, galopp. — II. Komični prizori. 1. „Ljubljanski postopač“, komičen soloprizor gosp. R. Inemann. 2. Koncertna godba „Mišji strah“, humorističen prizor za moški peterospev, ter z spremljevanjem orkestra. 3. „Novičarja“, komičen prizor z kupleti, pojeta g. Inemann in g. Perdan.

— III. Petje. 1. Juvanec: „Pastir“, zbor za bariton in tenor, gg. Götzl in Rus. 2. Förster: „Milica“, čveterospev pojo gg. Lumbar, Zirkelbach, Milavec in Malič. 3. Sachs: „Za goro“, čveterospev pojo gg. Lumbar, Kramarčič, Zubukovec in Jakše. 4. Volarčič: „Domovni“, zbor za tenor in bariton samospev, gg. Lumbar in Perdan, ter spremljevanjem orkestra. Petje vodi društveni pevovodja gosp. A. Sachs. — Ob polunoči: a) „Novoletni pozdrav“. b) „Alegorija“. — Po polunoči: Ples. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 50 kr. za osebo, trije člani jedne obitelji 1 gld. 20 kr., če podporni člani so vstopnine prosti.

— (Glasbena Matica) Prihodnja skušnja za pevski zbor bo v ponedeljek dne 28. t. m. in sicer ob 6. uri zvečer za sopran, ob 8. uri za moški zbor (tenor in bas). V tork, dne 29. t. m. ob 6. uri zvečer je skušnja za alt.

— (Policijske vesti) A. Ban, sedlarjevi so progi na Dunajski cesti št. 25, odnesel je neznan tat iz kurnika na dvorišči jednega petelina; Marija Hopl, stanojoči ravno tam, pa dve kckoši. Mestna policija artovala je danes bivšega hlapca Antona Merzela s Komnega vrha pri Moravčah zaradi tatvine jedne rute v škodo Ane Ostar, postrežkino na Mestnem trgu št. 24. Merzel je prišel včeraj beracit v hišo in pri tej priliki vzel ruto.

— (Slepar) Dne 22. t. m. prišel je h krojaku mojstru Antonu Preskarju na sv. Petra cesti okoli 20 let star fant in mu pokazal listek s podpisom načelnika južnega kolodvora. V listku se priporoča neki Janez Gantar in se podpisane obvezuje za njega kot plačnika. Anton Preskar je na podlagi listka dal fantu novo obleko, vredno okoli 18 gld., ko pa je bilo že prepozno, se je prepričal, da je podpis na listku ponarejen in da ga je fant za obleko ogoljufal. Preskar je stvar takoj naznani policiji, katera je poizvedela, da je bila obleka še isti dan zastavljena. Storilca pa je včeraj poizvedela in prijela.

— (Popravek) V poročilu o božičnici v Šiški se je utihotapila tiskovna pomota. Obdarovanih je bilo do 200 otrok, ne pa 20, kakor je bilo tiskano.

— (Čitalnica v Spodnji Šiški) ima dne 26 decembra t. l. (sv. Štefana dan) ob 2. uri poludne v društveni sobi svoj redni letni občni zbor z običajnim vsporedom. Čestiti člani se vabijo k obilni udeležbi s to uljudno pripomnjivo, da se posebna vabila niso razposlala. Dne 2. februarja 1897. priredi čitalnica v Koslerjevi zimski pivarni besedo v stoletni spomin slovenske žurnalistike in v proslavo prvega slovenskega žurnalista Valentina Vodnika.

— (Zanimiv testament.) Iz Škofje Loke se nam piše: Nedavno je umrl v Železnikih Fran Gašperšič, ki se je mnogo bavil z geologijo in rudokopstvom. Zapusti je v poslednji svoji volji mej drugim zanimive določbe. Njegovo posestvo v Železnikih naj pripade „redu usmiljenih bratov“, ki morajo zato vzdževati na njem bolnišnico; če bi oni tega ne hoteli, prevzamejo naj posestvo „usmiljene sestre“ in naspravijo ubožno hišo. Vendar more posestvo biti vse večne časa prepisano na ime zavstnika. Temu svojemu zavodu voli tudi brillante prstane, ki so, kakor je posebe popisano, stari nad 1000 let. Svoje astronomične karte, studije in listine voli ljubljanski gimnazijski knjižnici. Etsekutorjem svoje oporoke imenuje župana v Železnikih. Nadalje govorji o svojih rudokopih (žl zojak in aluminij) v vrhniškem okraju, glede katerih ga je konsorcijski v Trstu prisilil k neugodni, neveljavni poravnaji, a so mu zanje ponudili koj po tem Francozi 260.000 goldinarjev. Tudi ima v vrhniškem okraju prestekope premoga, kateri so vredni najmanj 100.000 gld. Vse te rudokope naj čim preje prodasta župan v Železnikih sporazumno z dr. Majaronom v Ljubljani, katerega sploh imenuje pravm zastopnikom. Danar, ki se tako dobi, naj se porabi po vrsti za most v Železnikih k cerkvi, za razširjenje cerkve sv. Frančiška, za nove oltarje in zvon (23.500 gld.), za moderno bolnico v Železnikih, za posebnega duhovnika, za ustanovo dekljic, ki se omoži itd. Stavbe naj se vrše praktično in ljudstvu v korist; tehnično pa naj jih vodi tisti, ki je vodil gradnjo nove bolnice v Ljubljani.

— (Misteriozna zadeva.) Franc Kaplja, premogar iz Šmartna pri Litiji in njegov svak Tomaz Dobravec odpeljala sta se koncem meseca novembra v premogovnike na Pruske. Koj drugi dan po odhodu pa se je vrnil Dobravec v Ljubljano in pripovedoval svojim sorodnikom, da se je Franc Kaplja v Beljaku, kjer sta v neki kečmi skupaj pila, izgubil. Šel je iz krčme in se ni več vrnil nazaj. Poizvedovanje sorodnikov po sedanjem bivališči Kaplje niso imela nobenega vspeha in so sploh mnenja, da se mu je kaka nesreča pripetila. Pa v kraj kamor se je podal na Prusko, ni prišel. Franc Kaplja je 45 let star, srednje močne postave in rudečega obrazja.

— (Iz Postojine) se nam piše: To nas je kapelan zadnjo nedeljo zopet jedenkrat pošteno namahal na prižnici! Grmel je v sveti jezi doli na pobožne, še bolj pa radovedne poslušalce, da se je po noči delal velik greh v neki gostilni v Postojini, da se je tam na adventno soboto in nedeljo „celonoč igralo in do polu 5. ure zjutraj grešno plesalo in da nismo več daleč od dne, ko pride osoda Sodome in Gomore nad brezbožno Postojno.“ Verno občinstvo se je spogledovalo, kaj to po pomeni, seveda — v cerkvi navzoči o teh grehih pred kapelanovim grmenjem niso prav nič vedeli, grešniki sami pa tudi, ko bi jih kaj bilo, gotovo ne bi bili v cerkev prišli! Pa ker se je že jedenkrat na adventno nedeljo pohujšanje dalo, popraševali smo, kaj se je vendar vse tisto noč v Postojni grešilo. Izvedelo se je mej drugim, da je bil v soboto v hotelu koncert domače godbe na lok, da se je pa občinstvo do 1. ure večinoma razisko, da se pri koncertu samo ob sebi umevno ni plesalo niti koraka in da so se le nekateri gospodje sami zase zabavali dalj časa pri časi piva ali vina in, ker so bili igralci mej njimi, s sviranjem na gosilih. — Nu, gospod kapelan, to pa vendar ni bilo tako hudó, da zaradi tega kar na prižnici — govorite neresnico! Saj ste vendar izkušen mož; po Vašej agilnosti soditi Vam je mogoče v lepih časih celo učitelj grešnega plesa razlagal, kaj je ples in plesna zabava. Ker plesa toraj ni bilo, smo tega skromnega mnenja, da je manj pregrešno se zabavati makari do polu 5. ure zjutraj — kot na prižnici ljudi opravljal! — Toraj prihodnjič, gospod kapelan, varujte se v adventnem času rajši sami — greha v cerkvi!

— (Narodna čitalnica v Črnomlju) je imela 20. t. m. svoj redni občni zbor z občajnim dnevnim redom. Za društveno leto 1897. so bili izvoljeni sledči gg. v odbor: F. Peterlin, c. kr. sod. pristav, predsednikom; F. Ština, šolski vodja, podpredsednikom; F. Stefančič, učitelj, tainikom; K. Müller, ml. trgovec, blagajnikom; R. Schiller, učitelj, knjižničarjem in župovodjo; Dr. Milerič, distr. zdravnik, J. Puhek, trgovec, odbornika.

— (Požar) Dne 19. t. m. je nastal na žagi Franca Stanonika v Stranski vasi v kranjskem okraju ogenj, kateri je žago uppelil. Pri tem požaru je ponevrečil 74letni Ignacij Oblak iz Hotavelj. Ležal je v kamri, kjer je menda po njegovi krvidi nastal ogenj, in zgorel. Franc Stanonik ima škode 800 gld. Zavarovan ni bil.

— (Iz Gradca) Veliko Slovencev je tukaj v Gradcu vseh stanov, pri prostih in olikanih. Čutili so potrebo, ustavoviti si slovensko društvo „Edinstvo“. Namens mu je, da bi vsi Slovenci shajali se in svoj slovenski jezik v tujini podpirali. Ali čudno je, da vse sioni le na prostih stanovih. Zatorej se bo moralno društvo kmalu raziti. Po drugih slovenskih krajev se bojujejo za probajo slovenskega naroda večinoma olikan može, tu v Gradcu je pa ravno narobe. Ko se je to društvo ustavilo, so se zanimali vsi stanovi zanje, ali tekmo nekaj časa so boljši stanovi čisto otrpnili, tako da je prišlo to

društvo čisto delavcem v roke. Ali, žalibog, danes ne more ne more od priprostega delavca nihče veliko zahtevati. Slovenci, katerim je še kaj za svoj materni jezik, pridite vendar v društvene prostore, Griesgasse 17.

— (Celovški „Mir“) bode pričel z novim letom, vstopivši v svoj XVI. letnik, prinašati redno zabavno-poučno prilogo „Domači prijatelj“. Uredništvo piše o tem v zadnji številki: „Program naš ostane stari. Uredništvo bode delalo z vso močjo na to, da pripravi bralcem kolikor mogoče primerne berila, da bodo poučeni o vsem, kar se godi po Koroškem in po ostalem Slovenskem, in da zvedo, kar je zanimivega po širnem svetu. Posebno bodo skrbeli za zabavni del, da bodo imeli tudi oni, ki se za politiko manj zanimajo, zlasti ženske in mladina, dosti kratkočasnega branja. Zato začnemo z novim letom izdajati redno zabavno-poučno prilogo: „Domači prijatelj“. „Domači prijatelj“ bode izhajal dvakrat na mesec, dne 10. in 30., ter prinašal povesti, pesni poučne spise, kratkočasnice, smešnice itd. Poseben gospodarski oddelek nam pa bode nadomestoval gospodarski list, katerega že dolgo časa želimo. Nova priloga nas bode stala mnogo denarja. Zato prosimo vse stare naročnike, da čim preje poravnajo svojo naročnino (2 gld.) in nam pridobjijo izdatno število novih naročnikov, da nam bode mogoče poravnati velike stroške za list. Darovi v ta namen se hvaležno sprejemajo.“ Želeti je, da se temu pozivu odzove prav mnogo slovenskih rodoljubov, in da zlasti s pridnim naročevanjem podpirajo „Mir“, ki je, kakor najbolj kaže strastno pisanje nemških listov proti njemu, prevažen faktor v trpkim borbi koroških Slovencev za narodova prava!

* (Ljubavna tragedija.) Iz Opave se počita: Na pruski meji blizu Tropeljovca našel je gozdnik čuvaj trupli 20letnega mladeniča in 18letnega dekleta. Mladenc je imel v žepu pismo, v katerem pravi: „Prosiba, ne ločite naju, nego pokopljite naju skupaj v jeden grob“. Obdukcija je pokazala, da sta bila samomorilca iz Pruske.

* (Žalosten konec Li Hung Čangove slave.) Kitajskega Bismarcka so ga imenovali v Evropi, slavnega kitajskega podkralja Li Hung Čanga in evropski cesarji in kralji in državniki so mu izkazovali velike časti. Imponiral je vsem, samo pariškim pouličnim pobalinom ne. A prav te časti, katere so se mu izkazovale v Evropi, so bile prvi vzrok nemilosti kitajsko cesarja. Državni sovet je Li Hung Čang tožil, da je bil na potovanju v Evropi čaščen, kakor prstoja samo cesarju in ga vsled tega obsobil na izgubo vseh časti in dostojanstev. A zadeba ga je še druga nesreča. Cesarski pazišnik ga je dobil, ko se je sprehajal po vrtu cesarjeve matere. To je silno hudočestvo. Li Hung Čang je paznika hotel podkupiti. Stisnil mu je v roko primerno svoto, a pazišnik je mislil, da je Li Hung Čangovo življenje več vredno. Vzel je torej svoto in bivšega podkralja ovadil. Česar je bil milostiv in je Li Hung Čang obsobil samo na izgubo vseh dohodkov ter mu puštil le 13 gld. na leto za riž. Mož, ki je sedel z ruskim carjem in Bismarckom pri isti mizi, živel bo odslej kakor najsiromašnejši kitajski blapec — če se ga kitajski cesar končno ne usmili.

* (Princezinja in cigan.) Ko je umrl kapitan Ward, jeden prvih bogatašev v državi Michigan, je zapustil svojim dedičem blizu 50 milijonov dolarjev. Njegova hči, miss Klara, vzgojena na Angleškem, se ni vrnila v Ameriko, ker je življenje v Parizu in v Nici dosti bolje ugajalo nego doma. V Nici se je l. 1890. seznanila s potomcem slavnih dedov, knezom Caraman-Chimay ter se z njim poročila. Iz ljubezni se pač nista vzela, kajti kmalu po poroki začela je mlada kneginja tako ekscentrično živeti, da se je škandaliziral ves Pariz. Naposled je naletela na pristnega cigana, jednega tistih godcev, ki godejo po pariških restavracijah, in z njim pobegnila. Vsled tega je mož vložil tožbo na ločitev zakona Princezinja in cigan sta nekaj tednov preživel v Neapolju in se mudita zdaj v Pešti. Srečnega ljubimca zavidajo vsi njegovi ciganski rojakji, a kdo ve, kako dolgo bo trajala ta ljubezen. Princezinja, katero so radi nje lepoti zvali v Parizu samo „nebeško Klaro“, je šele 23 let stara. Ljubila je že mnogo, a da bi bil ogerski cigan nje zadnja ljubezen, ni prav verjetno.

* (Bestrijalen oče.) Te dni našli so ljudje v neki samotni ulici v Parizu v žensko krilo zavito mrtvo dete. Po daljši preiskavi je policija dognala, da je dete umrlo vsled grozovitega trpinčenja, a trpinčil je je lastni oče, neki pleskar Albert Gregoir. Ta bestija v človeški obliki je s svojim 2½ leta starim sinčkom grozovito ravnal. Otrok je ležal noč in dan v stari skrinji, na cunjah, v katerih se je bilo zaredilo na tisoče uši. Če je otrok jokal, vstal je oče in ga s palico tolkel po glavi in po vsem telesu, ter ga zbadal s šilom. Pri pretepanju s palico je otroku zlomil desno roko, pa se še zmenil ni, da bi poklical zdravnik. A še več. Bestrijalni oče je otroka nesel k razbeljeni železni peči in držal otrokove roke in noge ob peč, da so bile vse opečene. Še psu se je otrok smilil. Pes je lizal otrokove rane in mu hladil bolečine, pes ga je grel, pes je pustil, da je otrok zavžil njegovo hrano, dasi ga je gospodar za to tepel. Ko je otrok brez zavesti ležal, je oče mislil, da je mrtev. Zavil ga je v staro krilo svoje ljubimke in ga vrgel v neki

ulici v kot, kjer je otrok umrl. Ko je policija v soboto pripeljala Gregoirja in njegovo ljubimko v nju stanovanje — to radi sodne preiskave — zbrala se je številna množica, ki je hotela Gregoirja in njegovo ljubimko na mestu ubiti. Ljudje so kričali: Ubite jih! Sežgite jih. Vihteli so nože in palice in policija je morala Gregoirja z orožjem braniti. Sodišče toži Gregoirja in njegovo ljubimko zaradi umora in najodličnejši pariški listi pravijo, da take bestje ne zaslужijo drugega nego smrt.

Darila:

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so zadnji teden poslali: Vesela družba pri Žadniku v Senožečah 10 krov; gdč. Ljudmila Roblešček v Litiji 2 gld. mesto vence na krsto umrle gospo M. Jenkove; gosp. vpok. nadučitelj Luka Knific st. v Škofji Lobi 2 gld. za pobita okca Velikovške šole; veleč. gosp. kapelan Fr. Treven 3 gld. kot dar Mohorjanov v Dobropolji; gosp. Fr. Hrašovec, blagajnik izvanakademiske podružnice v Gradcu 15 gld.; gosp. Oton Ploj, c. kr. notar v Gornji Radgoni 5 gld. in gosp. dr. Urban Lemež 10 gld. kot vodilo v Slov. Bistrici umrlega gosp. duhovnika M. Goličnika. — Zahvaljujoč se družbinom dobrotnikom prosimo nadaljnega zanimanja za družbo s prisrečno željo, da bi se jim pridružilo mnogo posnemovalcev o priliki božičnih praznikov in novega leta. Od kupovanje od novoletnih voščil na vsak Slovenec uvažuje v korist naše družbe. Blagajništvo družbesv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Imenik onih p n dobrotnikov, ki so se oprostili voščil za novo leto in ob godovih: *Iv. Hribar, *Vončina, *Šešek, *Trdina, *Hugo Ihl, *Klauer, *Jos. Krisper, *Iv. Krisper s soprogo, *Fd. Šuvan z rodbino, *Fr. Ks. Souvan z rodbino, *Vaso Petričič z rodbino, *Kastner Gustav, *Elbert Julius, *pl. Ivana Zubler, *Fran Grošelj, *Ivan Perdan z rodbino, Janez Fabian, Josip Kordim.

Uredništvo našega lista sta poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Vesela družba v gostilni g. Antona Mikuža v Ljubljani 11 krov 60 vin. — G. Minka Tolazzi v Dol. Logatecu 2 krovni, jeduo daroval neimenovanec, drugo nabrala pošiljaljstvo v veseli družbici v domači gostilni. — Skupaj 13 krov 69 vin. Želi rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Zahvala. Podpisano vodstvo hvaležno potrjuje, da mu je izročilo sl. uredništvo „Slov. Naroda“ 1030 krov 64 vin, katero vsoto so rodoljubni darovalci in darovalke dopolnili v tretjem četrletletju t. l. za družbine namene. Te vsote so bile izkazane v štev. 150—242 „Slov. Naroda“. Nadejajo se, da tudi za nadalje ne boda opešala požrtvovalnost slovenskih rodoljubov, izreka najtoplejšo zahvalo vsem rodoljubnim darovalcem in darovalkam.

vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Brzojavke.

Središče 24. decembra. Ivan Kočevar, brat pokojnega dr. Štefana Kočevarja, je včeraj v starosti 84 let umrl.

Dunaj 24. decembra. Uradni list prijavlja cesarsko odločbo z dne 20. decembra, s katero je bil predsednikom dež. sodišča v Celovcu imenovan dvorni svetnik pri najvišjem sudišču dr. Friderik Perko.

Dunaj 24. decembra. Ministerski predsednik grof Badeni je včeraj dlje časa konfiriral z vodjo nemške stranke na Češkem drom. Schlesingerjem.

Praga 24. decembra. Včeraj se je sedmiček tekom treh dnij vršila volitev župana. Ker je pri tej volitvi zadostovala navadna večina, izvoljen je bil županom kandidat staročeške stranke dr. Srb s 45 glasovi, dočim je dobil kandidat mladočeške stranke dr. Podlipny, dosedanji prvi namestnik županov, 41 glasov. Podlipny se je takoj odpovedal kot podžupan, dr. Chudoba je pa v imenu mladočeške stranke izjavil, da svoj čas sklenjenega kompromisa s Staročehi več ne priznajo, ker se ga Staročehi sami ne drže. Mladočeški obč. svetniki so odložili vse funkcije in zapustili mestno dvorano. Galerija je demonstrovala zoper novega župana tako, da ta ni mogel govoriti in je moral zaključiti sejo. Na ulici je občinstvo prirejalo dr. Podlipnemu viharne ovacije.

Praga 24. decembra. Pri deželnozborski volitvi v Tabru je propadel mladočeški kandidat drž. posl. Lang in je bil izvoljen vodja čeških agrarcev Šťastny.

Beligrad 24. decembra. Celo ministerstvo je po svojem predsedniku Novakoviču postavilo ostavko.

Pariz 24. decembra. Znani stradalec Succi je zblaznel. Odpeljali so ga v blaznico.

Ivana Hoff-a sladni izdelki za slabotne in bolnike

posebno pri boleznih na prsih, pljučih in v goltancu, za kašelj, bripavost, influenco, malokrvnost, bledičnost, bol v želodcu, hemoroide, kakor tudi za nervoznost in splošno telesno slabost kot dijetetično sredstvo že 50 let izborno izkušeno in od zdravn kov priporočeno. (3314—5)
Dobivajo se v lekarnah, v boljših drogerijah, delikatesah in specerijah in naravnost pri Ivanu Hoff-u, dvor. dobavitelju, Dunaj, I., Graben, Bräunerstrasse 8.

Prospekti in cenilniki brezplačno in franko.

Zahvala.

Moj umrli soprog je bil pri zavarovalnici za življenje, The Gresham's v Londonu za precejšnjo svoto zavarovan za slučaj smrti. Po doprinesenih svedočbah smrti je glavni zastopnik v Ljubljani gospod Gvidon Zeschko takoj izplačal zavarovani kapital.

Javno izrekajoč svojo najiskrenješo zahvalo, priporočam najtopleje zavod "The Gresham" vsakomur, ki hoče zagotoviti bodočnost svoje rodbine.

Lukovica v decembri 1896.

(3401) Fručiška Razboršek.

Zobozdravnik

Med. univ.

(3385—8)

dr. Julij pl. Koblitz
z Dunaja

ordinira odslej stalno v Ljubljani, in sicer sedaj v hotelu „pri Slonu“ v II. nadstr. od 9. do 5. ure.

Hiša na prodaj.

V Rudolfovem, ravno pred novim mostom, kateri bude prihodnje leto narejen, je pod ugodnimi pogoji na prodaj hiša, katera je pripravna za vsako obrt, posebno za usnjarijo, kjer je ista že tudi bila.

Natančneje se izvē pri Fruču Kastelicu, trgovcu v Kandiji pri Rudolfovem. (3392—1)

RONCEGN

najmočnejša naravna arsen in železo sodružujoča mineralna voda (2717—17)

priporočevana od prvih medicinskih avtoritet pri: anemiji, klorosi, poltnih, živnih in ženskih bolezni, malariji i. t. d.

Pitno zdravljenje uporablja se celo leto.

Zaloga v vseh trgovinah z mineralno vodo in v lekarnah.

Postranski zaslužek

150—200 gld. mesečno za osobe vseh poklicnih vrst, ki se hotje pečati s prodajo zakonito dovoljenih sreč. — Ponudbe na „Hauptstädtische Wechselstube-Gesellschaft Adler & Comp., Budapest“. (3060—25)

Ustanovljena 1. 1874.

Najcenejši nakup!

Največjo izber vseh vrst

kožuhovin

ima

Alojzij Persohé

Pred škofijo 12.

(3309—10)

Hocete li dobiti lepo polt?

Rabite le jedino v svoji vrsti patentirani, popolnoma neškodljivi

„KLERON“

avstrijski patent štev. 46/3119.

Naredi blesteče belo, baržunasto mehko in mladeniško svežo polt, odpravi pege in

mozolje, osepnične luknjice in vse kožne nečistobe po kateremkoli ličilu.

Cena steklenici z navodilom za rabo 60 kr. a. v.

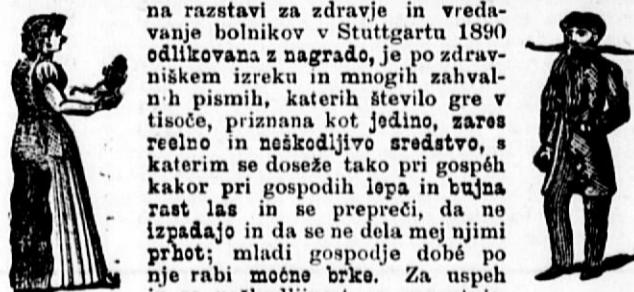
Dobiva se po vseh lekarnah, drogerijah in parfumerijah, kakor tudi naravnost za 25 kr. več, ako se vpošije naprej znesek.

Izdelovanje patentovanega „Klerona“ pri

Josipini Šíp v Táboru, Palacky-jeva ulica.

Ponaredbe se zakonitim potom proganjajo.

PHÖNIX-POMADA

na razstavi za zdravje in vredavanje bolnikov v Stuttgartu 1890 odlikovana z nagrado, je po zdravniškem izreku in mnogih zahvalnih pismih, katerih število gre v tisoče, priznana kot jedino, zares reselno in naškodljivo sredstvo, s katerim se doseže tako pri gospoh kakor pri gospodih lepa in bujna rast las in se prepreči, da ne izpadajo in da se ne dela mej njimi prhot; mladi gospodje dobé po njej rabi močne brke. Za uspeh in za neškodljivost se garantuje.

Lonček 80 kr., če se pošlje po pošti ali proti povzetju 90 kr.
K. HOPPE, Wien, XV., Zinkgasse 14. (2790—18)

Ogersko-hrvatsko delniško pomorsko parobrodno društvo v Reki. (38)

Preko Reke

najkrajša in najvarnejša, mej otoki se vijoča vožna črta (elegantni, z največjim komfortom opremljeni, električno razsvetljeni parniki)

DALMACIJO Hitre vožnje:
V noči od sobote na nedeljo ob 1. uri in vsako sredo dopoludne v Kotor preko Zadra - Spljeta in Gruča. Vsak pondeljak v Spljet-Metkovič. Vsak petek v Lošinj-Zadar-Spljet. Vsak četrtek poštni parniki v Zader-Spljet in na otoke do Kotora. Vsako nedeljo ob 7. uri zjutraj v Opatijo in Lošinj, povratek isti dan ob 8. uri 45 minut.

Vožni redi se nahajajo v Waldheim-ovem „Konduktterju“ štev. 593—604.

(2114—38)

Namizno vino

le v plombiranih steklenicah, po 1 ali $\frac{1}{2}$ litra, Tirolsko staro jako prijetno, belo ali rudečje, po 32 kr., Dolenjsko belo „dr. Skedl nova Zadraščina“, letine 1895, po 40 kr., 1891 po 48 kr., črnina po 40 kr., lanski Prosekar prav sladek po 48 kr. liter, zadavčeno. Na sede mnogo ceneje.

Plombirane steklenice so za vsakdanjo potrebo vina, kako ugodne, nobenega odpadka, pripravno, in blago vedno svežega okusa i. t. d. Založitev za steklenico je 10 kr. Razpoližila se tu v hišo, zvunaj pa po pošti ali želevnici.

Kranjska vinarna v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

(poleg hišnega uhoda.) (3361—7)

Krepak učenec

12—15 let star, vzprejme se v prodajalnico z mešanim blagom F. Zadnek-a v Senožečah. (3367—4)

Solicitor

z dobrimi spričevali išče službe pri odvetniku ali notarju. — Ponudbe pod J. Sch. upravnemu „Slovenskega Naroda“. (3397—3)

Dr. Friderika Lengiel-a Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, katere teče iz breze, ako se navrta njeno deblo, je od pamтивke znau kot najzvrstnejše lepotilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznanne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kožne pike ter mu daje mladostno barvo; polti podljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogorce, nosno rudečico, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Dr. Friderika Lengiel-a BENZOE-MILO.

Najmilješje in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr. (1849—24)

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vzprejema W. Henn, Dunaj, X.

Trnkóczy-jeva ustna voda

steklenica 50 kr.

Trnkóczy-jev zobni prašek

škatljica 30 kr.

kakor tudi vse medicinično-farmacevtične izdelke specijalitete i. t. d.

priporočajo in razpoližajo na vse kraje sveta lekarniške tvrdke:

Ubald pl. Trnkóczy, v Ljubljani, na Kranjskem.

Viktor pl. Trnkóczy, na Dunaju, Margarethen.

Dr. Oton pl. Trnkóczy, na Dunaju, Landstrasse.

Julij pl. Trnkóczy, na Dunaju, Josefstadt.

Vendelin pl. Trnkóczy, v Gradcu, na Štajerskem.

Razpoližila se s prvo pošto.

dijetetična sredstva homeopatična zdravila medicin. mila parfume i. t. d.

(3297—5)

V najem se daje kovačija

z vso opravo in z vsem potrebnim orodjem. Pri kovačiji je tudi stanovanje, primerno za samca in tudi za celo rodbino. — Več se izvē pri Avgustu Gaspari ju na Rakeku.

(3864—3)

(2098—20)

Živinski semenj. Podpisano županstvo naznanja, da bo v ponedeljek, 28. decembra na Vrhniku živinski semenj.

Županstvo na Vrhniku
dné 23. decembra 1896.

Gabrijel Jelovšek
župan.

(3407—2)

F. Cassermann

krojač za civilne obleke in raznovrstne uradniške uniforme in poverjeni zalagatelj c kr. unif. blagajnico drž. železnic uradnikov

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4
se priporoča slav. občinstvu za izdelovanje civilnih oblek po najnovejši fasoni in najpovoljnjejših cenah, Angleško, francosko in tuzemsko robo ima na skladu.

Nepremičljive haveloke

izdeluje po najnižji, brezkonkurenčni ceni. — Gospodom uradnikom se priporoča za izdelavanje vsakovrstnih uniform ter preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor sablje, meče, klobuke za parado itd. (2191—39)

Št. 39.168.

Razglas.

(3403—2)

Pobiranje pasjega davka za 1897. leto pričelo se bode z 2. dnem januvarja 1897.

Ta davek plačati je v okrožju ljubljanskega mesta od vsacega psa, izimši od psov, kateri so za varstvo osamljenih posestev neobhodno potrebni.

Lastni psi naj si preskrbte najkasneje do 20. dné febru varja 1897 za to leto veljavnih pasjih mark pri mestni blagajnici proti plačilu

4 goldinarjev.

Z ozirom na §. 14 izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka opozarjajo se lastniki psov, naj pravočasno vplačajo takso, ker bodo položili konč od 20. februarja 1897 nadalje vse one psi, kateri se bodo nahajali na ulicah brez veljavnih mark.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane
dné 14. decembra 1896.

Razpis služeb.

Z novim letom izprazni se pri

banki „Slaviji“

troje uradniških mest

katerim se službenina določa po dogovoru. Reflektantie na jedno teh mest vložé naj svoje s prilogami podprte prošje do 31. dné decembra t. l. pri

generalnem zastopu banke „Slavije“ v Ljubljani.

(3375—3)

Veliki krah!

New-Jork in London nista prizanašla niti evropski celini ter je bila velika tovarna srebrnine prisiljena, oddati vso svojo zalogu zgolj proti majhnemu plačilu delavnih močij. Pooblaščen sem izvršiti ta nalog. Pošiljam torej vsakomur sledče predmete le proti temu, da se mi povrne gld. 6·60, in sicer:

- 6 komadov najfinjejših namiznih nožev s pristno angleško klinjo;
- 6 komadov amer. patent-srebrnih vilic iz jednega komada;
- 6 komadov amer. patent-srebrnih jedilnih žlic;
- 12 komadov amer. patent-srebrnih kavnih žlic;
- 1 komad amer. patent - srebrna zajemalnica za juho;
- 1 komad amer. patent - srebrna zajemalnica za mleko;
- 2 komada amer. patent-srebrnih kupic za jajca;
- 6 komadov angleških Viktorija-čašic za podklado;
- 2 komada efektnih namiznih svečnikov;
- 1 komad cedilnik za čaj;
- 1 komad najfinješa sipalnica za sladkor.

44 komadov vkupe samo gld. 6·60.

Vseh teh 44 predmetov je poprej stalo gld. 40 — ter je je moč sedaj dobiti po tej minimalni ceni gld. 6·60. Američansko patent - srebro je ven in ven bela kovina, ki obdrži bojo srebra 25 let, za kar se garančuje. V najboljši dokaz, da da le-ta inserat ne temelji na

nikakšni slepariji

zavezujem se s tem javno, vsakemu, kateremu ne bi bilo blago povšeč, povrniti brez zadržka znesek in naj nikedor ne zamudi ugodne prilike, da si omisli to krasno garnituro, ki je posebno prikladna kot

prekrasno božično in novoletno darilo
in kot darilo za svatbe in druge prilike, kakor tudi za vsako boljše gospodarstvo.

Dobiva se jedino le v

A. HIRSCHBERG-a

glavni agenturi združenih ameriških tovarn patent-srebra na Dunaji, II., Rembrandtstr. 19 v. — Telefon št. 7114. Pošilja se v provincijo proti povzetju ali če se znesek naprej vpošlje.

Čistilni prašek za njo 10 kr.

Pristo le z zraven natisnjeno varstveno znamko (zdrava kovina).

Izvleček iz pohvalnih pisem:

Pilis, dné 24. avgusta 1896 (peštanski komitet). Vaše blagorodje! Z garnituro sem jako zadovoljen. Prosim, pošljite tri take garniture mojej svakinji, grofiji Nyary roj. pl. Somogyi v Szunto. Baron Julij Nyary

Acú Weseli pri Solni, na Moravskem Z dopolnno pošljatvijo sem bila popolnoma zadovoljna in prosim dopolnati mi še jedno tako.

Frančiška Wolmann.

(3 69—9)

Služba občinskega redarja

z letno plačo 400 gld., zajamčenimi drugimi dohodki s 150 gld., prostim stanovanjem in službeno obleko razpisuje občina Trbovlje.

Prošnjiki morajo biti dosluženi vojaki ali orožniki, zadnji imajo prednost, veči slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi in se imajo na zahtevanje na svoje troške os-bno predstaviti.

Lastnorčno pisane prošje do 15. januvarja prih. Ieta občinskemu uradu v Trbovlje.

(3384—2)

Zupan: Ferd. Roš.

gld. 1·60 gld. 1·60

Mraza in mokrote branijo jedino le moje svetovno-znane (3399—1)

častniško-konjske odeje

katerje priznavajo ekonomi, posestniki konj, grajski oskrbniki kot gorce, trpežne, nepokončljive konjske odeje. Iste so tako velike, z živimi progami in bordurami opremljene in se tudi rabijo kot gorce posteljne odeje. Cena je za vrsto A gld. 1·60 in za vrsto B gld. 2·—. Rumenski slakaste fiakarske odeje s 6 različnimi progami in bordurami, kompletno dolge in široke, z metra dolge, 1½ metra široke, jako fine, gld. 3·50 komad. — Pošilja v jamstvo proti povzetju. Za neugajajoče se povrne denar. Jedini kraj za naročila:

M. Rundbakin, Wien, II., Taborstrasse 35.

Za kašljajoče

dokazuje nad 1000 spričeval

izberost

(3147—9)

Kaiserjevih prsnih bonbonov

gotovo in h-tro učinkujutih pri kašlju, hrivnosti, katarru in zastizenju. Največja specialitetata Avstrije, Nemčije in Švicarske. Zavojek 10 in 20 kr.

Zaloga v Ljubljani: Viljema Mayer-ja, lekarna, Marijin trg in Mr. Ph. M. Mardetschlaeger-ja, lekarna, Prešernov trg.

Zobozdravnik A. Paichel

Pod Trančo št. 2, poleg čevljarskega mostu, I. nadstropje ustavlja na najnovejši in najboljši način

umetne zobe in zobovja

brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije.

Odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živec.

Št. 38 987.

Razglas.

Vsled sklepa občinskega sveta deželnega stolnega mesta Ljubljane z dné 7. decembra t. l. razpisujeta se pri podpisanim magistratu naslednji službeni mesti:

1.) Služba mestnega policijskega agenta s prejemki VI. činovnega razreda, t. j. 600 gld. plače, 120 gld. aktivitetne priklade in z dvema petletnicama po 75 gld.

2.) Služba mestnega policijskega detektiva z letno plačo 500 gld. in aktivitetno priklado 50 gld.

Prošoji za ti službi je vložiti do dné 30. decembra 1896.

Prošoji, katera mora biti pravilno kolekovana z vsemi prilogami vred, spši prosil-e sam in jej prideni izkazilo o starosti (krstni list), o trdnom zdravji, o posebni spretnosti za službo, o zna-ji slovenskega in nemškega jezika v besedi in v pismu in pa o dozdanjem vedenji in službovanji, oziroma poslovanji

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

14. dan decembra 1896.

L. Luser-jev obliz za turiste.

Gotovo in hitro upijajoče sredstvo proti kurjim očesom, žužljem na podplatu, petah in drugim trdim praskam kože.

Dobiva s v lekarjah.
Ja obliz dobiva 50 le 1 jednej velikosti po 60 kr. L. Schwenk-a lekarna 1850-0 Mödling-Duna. Pristen samo, če imata navod in obliz varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se paz in tavnne vse manj vredne ponarede.

Pristen v Ljubljani: J. Mayr, Mardetschläger, U. pl. Trnkóczy, G. Piccoli, L. Gredeč; Rudolfovec S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu (na Koroskem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Goriči G. B. Pontoni; v Wolfbergu A. Huth; v Kraji K. Savnik; v Radgoni C. E. Andrić; v Idriji Josip Warto; v Radovljici A. Roblek; v Celji K. Geja; v Črnomlju: F. Haika.

Mala oznanila.

Kavarna I. Lekan
(„Pri Virantu“)
na Sv. Jakoba trgu.
Podpisane se priporočam sl. občinstvu za obiljen obisk moje kavarne ter zagojavljam dobre pižave ter točno posrežbo.
Z velespoštovanjem
Ivan Lekan,
kavarnar.
1727

Prej J. Zor Alojzij Erjavec Prej
J. Zor
(1728) čevljarski mojster
v Ljubljani, Čevljarske ulice št. 3
priporoča se prečast duhovščini in slav. občinstvu za obilno naročevanje raznovrstnih obuvval, katera izvršuje cenō, pošteno in iz zanesljivo trpežnega usnja od najfinje do najpriprostejše oblike. Mere se shranjujejo. Vnajnjim naročilom naj se blagovljeno pridene vzorec.

Fr. Kaiser
puškar v Ljubljani,
Šelenburgove ulice št. 6 (1729)
priporoča svojo veliko zaloga orožja za lov in osebno varnost, streljiva in potrebitin za lovec. Specijalitete v ekspreznih puškah in ptičaricah, kijih sam izdelujem. Popravki se izvršujejo v moji delavnici.

IVAN URAN
Ljubljana, Gradišče št. 8, Igriške ulice št. 3
priporočata p. n. čast. občinstvu svojo veliko zaloga vsakovrstnih pečij in glinastih snovij kakor tudi štedilnikov
in vseh v to stroko spadajočih del po nizkih cenah. (1730)

Ivana Toni
(1731) v Vodmatu št. 3
priporoča p. n. občinstvu, zlasti gg. posestnikom konj in vozov, svojo kovaško obrt
izdeluje vsa v to stroko spadajoča dela, posebno priporoča gg. hišnim posestnikom vezi za stavbe ter jamči za dobro delo in točno potrežbo.

G Tönnies
v Ljubljani.
Tovarna za stroje, telezo in kovino-livnica.
Izdeluje kot posebnost: vse vrste strojev na lesoreznice in zage. (1732)
Preizvame cele naprave in oskrbuje parastoje in kotle po najboljši sestavi, slučajno turbine in vodna kolesa.

Ustanovljeno leta 1847.
Tovarna pohištva J. J. NAGLAS
Ljubljana, Turjaški trg št. 7 in Gospodske ulice (Knežji dvorec). (1733)

Pekarija. **JAKOB ZALAZNIK** Slăščičarna.
v Ljubljani, na Starem trgu št. 21
priporoča slav. občinstvu za božična darila svojo bogato zalogo raznovrstnih slăščičarskih izdelkov in okraskov za božična drevesca
kakor tudi štirikrat na dan sveže okusno, zdravo in slastno pekarsko pečivo posebno pa vsakovrstne potvice in pince.

A. KUNST
Ljubljana, Židovske ulice št. 4.
Velika zaloga obuval (1742)
lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izberi.
Vsakeršna naročila izvršujejo se točno in po nizki cenai. Vse mere se shranjujejo in zaznamujejo. Pri zunanjih narodilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

Glavna zaloga prvih tovarn najfinejših klobukov in čepic.
Najnižje cene.
Prekupovalcem tovarniške cene.
Geniki se pošiljajo brezplačno.

J. S. BENEDIKT
Stari trg št. 16. Ljubljana Stari trg št. 16.

Sobni slikar **Josip Erbežnik** Sobni slikar
Poljanska cesta 17 Moste 33
izvršuje vsa v to stroko spadajoča dela, kolikor mogoče po najnižjih cenah.
(1736) Za ukusno in trpežno delo se jamči.
Naročila pismenim potom: Moste št. 33.

Prej M. Učak **Albert Robida** M. Učak
v Ljubljani, Rožne ulice št. 5
izvršuje po najnižjih cenah sobna slikarska dela
v vsakem slogu in ima tudi na blagovljeni ogled veliko zbirko najnovejših vzorcev. — Dela na deželi se vzprejemajo ob vsakem času. — Naročajo se dela lahko tudi pismenim potom. (1743)

Brata Eberl
Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.
Pleskarska mojstra c. kr. državne in c. kr. priv. južne železnice.
Slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleskarja. Tovarna za oljnate barve, lak in pokost. (1744)
Zaloga originalnega karbolineja. Maščoba za konjska kopita in usnje.

Tapetniška kupčija **OBREZA** v Ljubljani, Šelenburgove ulice 1.
10 gld. samo stane pri meni fin modrec na peresih (Feder-matratre) iz najboljšega blaga solidno narejen. Ne zamenjajte mojih kot najboljši znanih mordercov z onimi, kot jih tukajšnji mizarji nepopolnoma izvršene ponujajo. Žimnice od 17–30 gld.; divani, ottomani, garniture in vsa tapetniška dela (1737) po najnižji ceni.

Največja zaloga elegantnih in močnih otročjih vozičkov od 6 gld. naprej do 25 gld.

Ivan Jax
Ljubljana, Dunajska cesta št. 13.
Tovarniška zaloga šivalnih strojev in velocipedov.
Ceniki zastonj in franko.

Mehanik Ivan Škerl
(1745) Opekarska cesta št. 16 v Ljubljani izdeluje in popravlja šivalne stroje in velocipede ter se priporoča p. n. občinstvu da izvrševanje v njegovo stroku spadajočih del in popravkov po najnižjih cenah. Vnajna naročila se točno izvršujejo.

HENRIK KENDA
v Ljubljani.
Najbogatejša zaloga za šivilje.
(1746)

Anton Presker
Sv. Petra cesta št. 16 Ljubljana Sv. Petra cesta št. 16
priporoča svojo veliko zaloga gotovih oblek za gospode in dečke, jopic in plaščev za gospe, nemocljivih havelokov itd.
Obleke po meri se po najnovejših uzorecih in po najnižjih cenah solidno in najhitreje izgotovljajo. (1739)

51
Pijte domači liker iz planinskih zelišč
„Triglav“
ki želodes greje in krepe in dobro voljo vzbuja.
J. Klauer v Ljubljani.

Najnižje cene! Solidno blago!
Hugon Ihl
priporoča svojo veliko zaloga
suknenih ostankov
po znižani ceni. Zunanja naročila izvrši brzo.
v Ljubljani, Pred škofijo št. 2.

Ign. Fasching-a vdove ključavničarstvo 1748
Poljanski nasip št. 8 (Reichera hiša)
priporoča svojo bogato zaloga štedilnih ognjišč najpriprostejših, kakor tudi najfinjejših, z zloto medijo ali mesingom montiranih za obklade s pečnicami ali kahlam. Popravljanja hitro lu po cenai. Vnajna naročila se hitro izvrši.

Fran Detter
Ljubljana, Stari trg štev. 1.
Prva in najstarejša zaloga šivalnih strojev.
Tu se tudi dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno pa priporočam svoje izvrstne slamo-rezance in mlatišnice, katere se dobivajo v zlic njih izbornosti cenai. (1741)
Ceniki zastonj in poštnino presto.

Svoji k svojim!
Kavarna J. Kramar
Ljubljana (1749)
Dunajska cesta št. 5.

Po ceni na prodaj!
1 trgovski prodajalnik (pudelj)
in stelaže za špec. trgovino,
daje zaradi opustitve predmeta
drsalice
od 20 kr. naprej pri (3854-2)
Karolu Kauschegg-u
trgovina z železnino v Ljubljani, Dunajska cesta 18.

Vozni listki v Sev. Ameriko

(3077-12) pri
nizozemsko-ameriški
parobrodni družbi.
I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7. DUNAJ.
Vsak dan odprava z Dunaja.
Pojasnila zastonj.

katero so že več let preskušene in po odličnih zdravnikih
kot lahko odvajalno, razstopljivo
sredstvo priporočane,

ne motijo prebavljanja, so popolnoma neškodljive.
 Ker so posladkorjene, jih otroci radi uživajo.

Škatljica, **15 kroglice** imajoča, velja **15 kr.**, zavoj
 z 8 škatljicami, torej s **120 kroglicami**, velja le
1 gld. a. v. (3172-8)

Zahtevaj „Neustein-ove odvajalne kroglice“. —
 Pristne so samo, ako imajo pridejano varstveno znamko „Sv. Leopold“ v rudečem tisku. Naše registrirane škatljice, navodi in zavitki morajo imeti podpis „**Philipp Neustein, Apotheker**“.

Philipp Neustein-ova
 lekarna pri „sv. Leopoldu“, Dunaj, I., Plankengasse 6.
Zaloga v Ljubljani pri gg lekarjih **G. Piccoli-ju**
 in **M. Mardetschlaeger-ju.**

Sviléno blago naravnost iz tovarne od 30 novč. meter naprej.
 Hohensteinska svilotkalnica „Lotze“ Črno, belo in barvano svilno blago, gladko, pisano,
 Hohenstein na S. progano, karirano itd. a (2223-10)
 Mehanična tovarna svilnega blaga. Specijaliteta: Obleke za neveste.
 Posilja se Zahteva naj se vzorce iz Hohensteinske svilotkalnice „Lotze“, predno se kupi drugod.

! Samo še malo dni!
Žrebanje že dné 28. decembra 1896
ogerske drž. dobodelne loterije.

Glavni dobitek 60.000 gld.

Vsi dobitki 160.000 gld.

Srečke po 2 gld. se dobivajo: pri loterijskem ravnateljstvu v Budimpešti (Pešta, glavni carinski urad, polunadstropje), pri vseh loterijskih, solnih in davnih uradih, pri včini poštini uradov, pri „Mercur-ju“ na Dunaju in po vseh mestih in večjih krajih pri prodajalcih sreček.

Budimpešta, dné 4. oktobra 1896.

(3160-4)

Kralj ogersko Isterijsko ravnateljstvo.

Pserhofer-jeva

lekarna „pri zlatem državnem jabolku“
 Dunaj, I., Singerstrasse št. 15.

J. Pserhofer-jeve odvajalne kroglice

staroznano, lahko odvajalno in od mnogih zdravnikov občinstvu priporočano domače zdravilo.

To kroglice so iste, ki so že več desetletij občinstvu znane pod imenom **J. Pserhofer-jeve kri distilne kroglice** in se pristne izdelujejo samo v lekarni „pri zlatem državnem jabolku“, Dunaj, I., Singerstrasse 15. Od teh kroglic stane: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zvitek z 6 škatljicami 1 gld. 5 kr.

Ce se poprej vpošlje denarni znesek, potem stane poštne prosta pošiljatev: 1 zvitek kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zvitka 2 gld. 30 kr., 3 zvitki 3 gld. 35 kr., 4 zvitki 4 gld. 40 kr., 5 zvitkov 5 gld. 20 kr., 10 zvitkov 9 gld. 20 kr. (Manj ko 1 zvitek se ne more pošiljati.)

Prosi se izreco, „J. Pserhofer-jeve odvajalne kroglice“ zahtevati in na to paziti, da ima napis na pokrovu vsake škatljice na navodilu o uporabi stojeci podpis **J. Pserhofer** in sicer z **rudečimi črkami**.

Balzam zoper ozeblino

J. Pserhofer-jev. 1 lonček 40 kr., s poštne prosto pošiljatvijo 65 kr.

Sok iz ozkega trpotca razslizajoč, 1 steklenica 50 kr.

Balzam zoper golšo, klenica 40 kr., s pošt. prosto pošiljatvijo 65 kr.

Stoll-ovi Kola-preparati, izvrstno krepilo za želodec in žive.

1 liter kola-vina ali eliksirja 3 gld., 1/4 litra 1 gld. 60 kr., 1/4 litra 85 kr.

Grenka želodčna tinktura (pre živiljenska esence imenovana).

Razen tu imenovanih preparatov so v zalogi še vse v avstrijskih časnikih oglašene tu- in inozemske farmacevtske specijalitete ter se preskrbijo vse predmeti, katerih morda ne bi bilo v zalogi, na zahtevanje točno in najceneje.

Pošiljatve po pošti izvršujejo se najhitreje proti temu, da se prej vpošlje denar, večje naročbe tudi proti povzetju zneska.

Ce se prej vpošlje denar (najboljše s poštno nakaznico), potem je poština mnogo cenejša, nego pri pošiljtvah proti povzetju. Imenovane specijalitete tudi prodajata v Ljubljani gospoda lekarja: **Mar-detschläger** in **Piccoli**. (3296-8)

Dober zaslužek

se nudi vsakemu gospodu, ki se hoče baviti z akvizijo za Kranjsko za renomirano ljudsko zavarovalno družbo.

Ponudbe naj se blagovolijo pošiljati na „Allianz“ v Gradou. (3378-3)

Proti kašlu in nahodu, osobito dece, proti zaslikenu, bôleznim v vratu, želodcu in mehurju priporoča se najbolje koroski rimski vrelec.

Varstvena znamka.

Naravno pristenatočen.

Najfinješa namizna voda. (3344-3)

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u, Dunajska cesta; v Kranju pri F. Dolencu.

Otvoritev mesnice in gostilne.

Podpisanc naznajam, da otvorim dné 21. novembra t. l. v Travniških ulicah št. 6 (poleg vojašnice) mesnico, v kateri budem prodajal

konjsko meso.

Kdal budem samo lepe, zdrave in rejene konje, in sicer se bo lo klali v mestni klavnicu pod strogo kontrolo. Vse meso bude živinozdravnik natančno ogledal in je torej zajamčeno, da se bode prodajalo zgolj zdravo in dobro blago.

Meso se bo prodajalo kilogram po 24, 28 in 36 kr.

Istotam otvorim tudi

gostilno „pri zlatem konju“

v kateri se bodo dobivala ukusno in tečno prirejena jedila iz konjskega mesa, in sicer: golet porcija po 6 kr., bržola po 14 kr., zrezek po 18 kr. Točila se bodo dobra, pristna vina, liter po 28 kr. in 36 kr., ter dobro in prijubljeno Reininghausovo pivo 1, liter po 10 kr., liter po 20 kr.

Zagotavljač dobro in točno postrežbo, se priporočam slavnemu občinstvu na obile obisk in naročevanje.

Ivan Kopac
 mesarski mojster in gostilničar.

(3263-8)

St. 9694.

(3410-1)

Razglas

glede podeljevanja triodstotnega posojila pomoči potrebnim, po potresu poškodovanim posestnikom izven Ljubljane.

Visoki deželní zbor kranjski sklenil je v seji dné 11. julija 1896. leta sledete:

Od zneska 500 000 gld., kateri je v smislu zakona z dné 8. julija 1896. l., drž zak. št. 132, vporabiti v podeljevanje triodstotnih posojil pomoči potrebnim posestnikom takih poslopij v Ljubljani in po deželnih okrajih kranjskih, katere je razrušil ali poškodoval potres, naj deželní odbor v okroglem znesku 100 000 gld. porabi kot triodstotna posojila pomoči potrebnim, po potresu poškodovanim hišnim posestnikom v deželnih okrajih in to proti garanciji dotočnih občin, s katerimi bo glede plačevanja obresti in povračil skleniti primerne dogovore, ali proti vknjižbi zastavne pravice na posestnik, za katere se je dalo posojilo, ali proti zavarovanju na drug, popolnoma zadosten način.“

Oni posestniki Izven Ljubljane, kateri želé dobiti posojilo pod pogoji, določenimi v predstojecem sklepu visokega deželnega zobra, predložé naj dotočne prošnje

do konca meseca februvarja 1897. l.

podpisemu deželnemu odboru.

V prošnji se mora verodostojno izkazati:

1.) koliko škode je prosilec potres provzročil in koliko znašajo stroški za popravo poslopij ali za novo zgradbo;

2.) koliko je dotočnik uže dobil državnega brezobrestnega posojila ali nevračljive podpore;

3.) koliko prostorov ima zadevno poslopje;

4.) ali bode prosilec to poslopje sam rabil ali pa ga bode dal v najem in za koliko;

5.) ali in v koliko je posestvo prosilčeve uže obremenjeno. V to svrho se mora priložiti izpisek iz zemljiške knjige;

6.) kako veliko je to posestvo, kar je dokazati s posestno polo.

Razun tega mora biti v prošnji izrecno povedano, na kak način naj se posojilo zavaruje.

Ako prevzame občina garancijo za posojilo, predložiti bode zapisnik one seje, v kateri je občinski odbor dotočni sklep storil. Dalje pa se mora tudi dokazati, da je bil ta sklep običajno razglašen s pristavkom, da se sme vsak občan zoper istega pritožiti na deželní odbor tekom 14 dni. Končno bi se moralno tudi izkazati, koliko direktnega davka je v občini predpisana.

Obrazci za prošnje dobivajo se pri onem c. kr. okrajinem glavarstvu, v čegev okoliš spada prosilec, in pri podpisem deželnem odboru.

Na prošnje, katere bi se po zadnjem februarju 1897. leta vložile, se deželní odbor ne bode več oziral.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dné 22. decembra 1896.

Ljudevit Borovnik (1832) (49)

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem
se priporoča v izdelovanje **vsakovrstnih pušek**
za lovec in strelec po najnovejših sistemih pod populnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice,
vzprejema vsakovrstna **popravila** in jih točno in
dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. proskuševalnici
in od mene preskušene. — Ilustrirani ceniki zastonj.

Nagrobne vence

v največji izberi in
po najnižjih cenah
trakove k vencem
z ali brez napisov
v vseh barvah

(2911—28) priporoča

Karol Recknagel.

Sidro

LINIMENT. CAPSICI COMPOS.

iz Richterjeve lekarne v Pragi.

Priznano izborni, bolečine tolažeče **mazilo**: po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. se dobiva v vseh lekarnah.
Zahtevati naj se blagovoli to **slovensko priljubljeno domače zdravilo** vedno na kratko kot

Richterjev Liniment s „sidrom“

in sprejme naj se iz opreznosti le take steklenice kot **prištne**, ki imajo znano varstveno znamko „Sidro“. (3301—5)
Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi.

Smrekovega lesa

prodaja se iz gozdov na Visokem pri Poljanah nad Škofjo Loko 1700 debel, in sicer:

429 smrekovih dreves lepodorastlega debla
1271 „ „ „ srednjedorastlega „

Radi ogleda na lici mesta zglasé naj se eventuelni reflektantje naravnost na Visokem, dotedne ponudbe pa je doposlati v Ljubljano. Kupne ponudbe vzprejemajo se **samo do dne 15. januvarja 1897.**

V Ljubljani, meseca decembra 1896.

Advokat dr. Ivan Tavčar
lastnik posestva „Visoko“.

(3391—2)

Občno kot najboljši
priznani izdelki

imajo
zakonito

levovo

in se prodajajo

prodajalnicah za moško

v tu- in

M. JOSS & LÖWENSTEIN, Praga VII.

Krepak učenec

14—15 let star, vzprejmo se takoj za strugarsko obrt pri **Vincencu Zirnstein-u**, Sv. Petra cesta št. 40. Vpraša se istotam. (3409)

Izdelovanje perila

Na debelo! Za gospode, gospé in otroke. Na drobno!

Provzemajo se opreme za neveste.

Ustanovljeno leta 1870.

! Cena in blago brez konkurence!

Ceniki v nemškem, slovanskem in italijanskem jeziku
se na zahtevanje pošnije prosto posiljujo.

Provzemajo se opreme za novorojence.

Prezvezimo se za novorojence.

Moderci

izvrstne façone, najboljši izdelek
(2220—38) najceneje pri
Alojziju Persché
Pred Škofijo 22, poleg mestne hiše.

Deželna lekarna „Pri Mariji Pomagaj“

M. Leustek

Ljubljana, Reseljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu
priporoča ob sedanjem času za jemanje najbolj pri-
pravno **prištne čisto in sveže**

Doršovo Med. ribje olje

ugodnega okusa, lahko prebavljivo; mala steklenica
50 kr., večja 1 gld. (3280—10)

Nadalje zaradi svojega izbornega učinka znano

tanno-chinin tikturo za lase

katera okrepičuje lasišče in preprečuje izpadanje las.

Cena steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Zaloga vseh preskulenih domačih zdravili,
katera se priporočajo po raznih časopisih in cenikih.
Med. Cognac, malaga, rum i. t. d.

Razpoložljiva po pošti vsak dan 2krat.

Praško domače mazilo

(1700) iz lekarne b (22)

B. Fragner-ja v Pragi

je staro, najprej v Pragi rabljeno domače zdravilo,
katero ohrani rane čiste in varuje vnetja in bolčine
manjša ter hladni. — V pušicah po 35 in 25 kr.

Po pošti 6 kr. več. Razpoložljiva se vsak dan.

Vsi deli embalaže imajo
zraven stoječo zakonito
deponovan varstveno
znamko.

Glavna zaloga:

B. Fragner, lekarna „pri črnem orlu“, v Pragi,
Mala stran, ogrej Spornereje ulice 203.

Primerna božična in novoletna darila

vsake vrste

Stenske koledarje | Skladne koledarje

po 25 kr., po pošti 28 kr. | od 60 kr. naprej, po pošti 5 kr. več
priporoča (3365—4)

Anton Zagorjan
knjigar v Ljubljani, na Kongresnem trgu.

ovratniki, manšete in srajce

našo —
zavarovano

marko

v najboljših
modno in platneno blago

inozemstvu.

Na drobno se pri nas ne prodaja.

(3197—5)